

Mašinski materijali 3

Gvožđa

Rude železa

- U prirodi se nalaze oksidne, sulfidne i karbonatne rude železa.
- **Najčešće se koriste oksidne rude železa:**
 - **magnetit (Fe_3O_4)**,
 - **hematit (Fe_2O_3)** i
 - **limonit ($2\text{Fe}_2\text{O}_3 \cdot 3\text{H}_2\text{O}$)** – nizak sadržaj Fe
- **Sulfidne i karbonatne rude** se pre ubacivanja u visoku peć prženjem **prevode u oksid**.
- Rude železa redovno sadrže i **okside drugih metala**: silicijum-dioksid (SiO_2), glinica (Al_2O_3), kreč (CaO), magnezijum-oksidi (MgO), itd., kao i jedinjenja **S** i **P** - **jalovina**.

Istorija dobijanja čelika i gvožđa

- Od najstarijih vremena (npr. 1800. i 1200. p.n.e. nalazišta u Indiji) se koristilo železo Fe
- U sklopu procesa dobijanja Cu iz rude bakra, jedan od sporednih proizvoda je bilo i **železo**
- Ruda železa se dodavala da bi pokupila jalovinu i posle livenja se izdvajala u vidu sunderaste mase - šljake koja sadrži veću količinu Fe
- Dugotrajnim kovanjem sunderastog železa moglo je da se dobije čisto železo, ali zbog niskih mehaničkih osobina nije imalo tehnološkog značaja
- Tek otkrićem da se dodatkom ugljenika iz npr. uglja povećava čvrstoća otkovaka zaživela je potreba za upotrebom legura Fe.

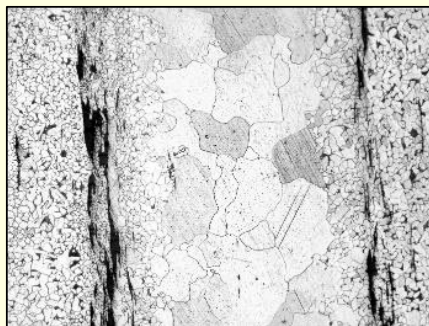
Istorija dobijanja čelika i gvožđa

- Prvobitno, pre osvajanja modernih tehnologija livenja, legure koje najviše podsećaju na današnji čelik su dobijane u nekoliko faza.
- Ruda železa i ugalj su zagrevani u pećima malih dimenzija (tipa plitkih ložišta) u koje je uduvavan vazduh.
- Reakcijom ugljenika iz uglja i vazduha dobija se ugljen monoksid, koji u nastavku redukuje železo iz rude na oko 800°C.
- Pošto se u plitkim ložištima postizala relativno niska niska temperatura, nije moglo da bude ostvareno topljenje legure železa sa višim sadržajem ugljenika.
- Umesto legure železa, dobijan je proizvod od troske koja se topi na oko 1100°C i koja, dok ističe, sakuplja čestice železa, formirajući odlivak koji je kasnije odlazio na kovanje.
- Proizvod je bio **sunderasto gvožđe**, nalik današnjim gvožđima sa puno šljake koje se dugotrajnim kovanjem oblikovalo i oslobađalo od nečistoća
- Druga opcija je bila da se dugotrajnim zadržavanjem gvožđa u tečnom stanju omogući difuzija i segregacija ugljenika u određenim oblastima

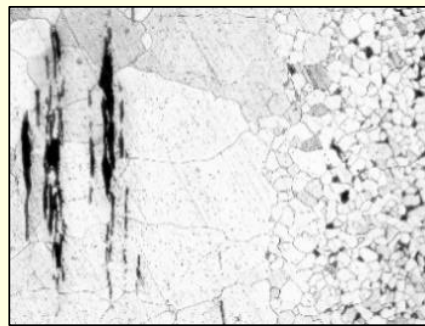

Istorija dobijanja čelika i gvožđa

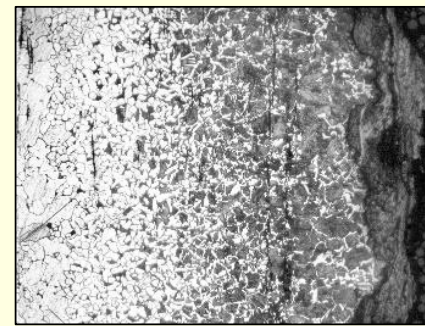
- Zupčanik srednjevekovnog toranjanskog satnog mehanizma

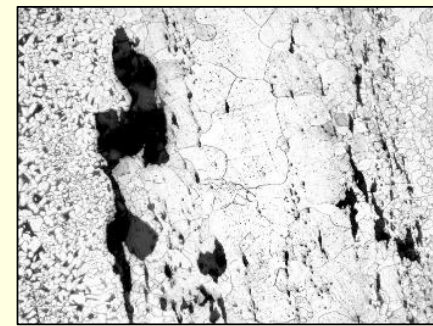
п.п. средина 25x

п.п. средина 50x

п.п. површина 50x

у.п. површина 50x

Ферит неуједначене величине зрна као последица израде. Издужени укључци од ковања. Обогаћен површински слој угљеником у коме се појављује и перлитна фаза. Деформисане шупљине од ливења.

Istorija dobijanja čelika i gvožđa

- Kovanjem se izbacivao ugljenik iz legure. Što je proces kovanja bio duži, finalni proizvod je imao manje ugljenika, odnosno čistiju feritnu strukturu.
- Kako je napredovala tehnika dobijanja legura železa građene su više peći u kojima je mogla da se razvije temperatura topljenja gvožđa sa oko 2% ugljenika od oko 1150°C.
- Proizvod je bio tipa današnjih legura koje nazivamo gvožđa, koja su krta i od kojih su mogli da se prave samo odlivci. Tek od 15. veka, napredovanjem tehnologije livenja, ovi proizvodi su mogli da se koriste za kovanje.
- Prva visoka peć je napravljena u Nemačkoj u 12. veku
- U Srbiji je zabeleženo postojanje visoke peći od 14-15. veka

Savremeno dobijanje sirovine za preradu u gvožđe i čelik

Osnovne sirovine za visoke peći su:

- rude železa
- koks – služi za *redukciju rude* tj. oduzima kiseonik (*dezoksidacija*)
- topitelji - prevode sastojke iz jalovine u lako topljivu **trosku**, npr krečnjak (CaCO_3) ili pesak, kvarc (SiO_2).

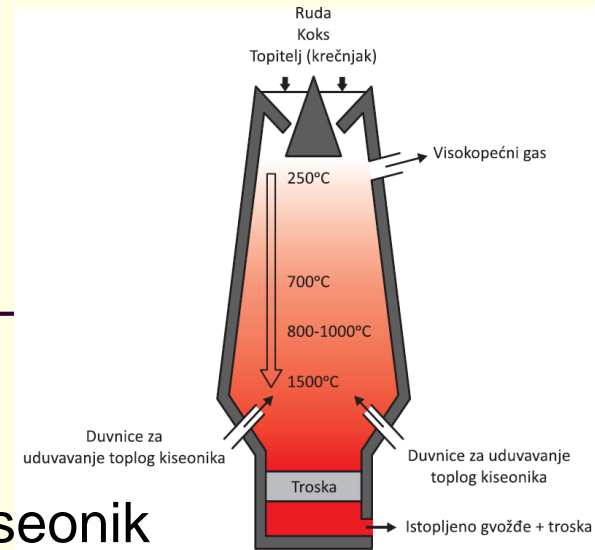
U visokoj peći ruda železa se redukuje u metal.

Na temperaturama 1150-1250 °C počinje obrazovanje prvih kapi tečnog gvožđa.

Proizvodi visoke peći su:

- *rastopljeno gvožđe*, ($3\div 5\% \text{C}$; $0,2\div 2\% \text{Si}$; $0,2\div 3\% \text{Mn}$; $0,1\div 2\% \text{P}$; $0,02\div 0,06\% \text{S}$)
- *tečna troska* *i*
- *visokopećni gas*.

Oni nisu finalni proizvodi, već se koriste kao sirovine za dalju preradu.

Slika 2.2. Šematski prikaz visoke peći

Dobijanje sirovine za preradu u čelik i gvožđe

- Rastopljeno gvožđe u zavisnosti od hemijskog sastava i brzine očvršćavanja služi kao sirovina za preradu u čelik ili livena gvožđa.
- Sirovo gvožđe se prethodno tretira u cilju smanjenja sadržaja neželjenih elemenata S, P i Si.
 - Hemijski sastav gvožđa za preradu u čelik je: **2-4% C**, 0,9-1,4% Si, 0,5-1,5% Mn, do 0,25% P i do 0,12% S,
- **Gvožđe za preradu u čelik** najčešće se dobijaju bržim hlađenjem koje se postiže livenjem u *metalne kalupe*, pri čemu je ugljenik izdvojen u vidu *cementita*.

Livena gvožđa

- Livena gvožđa se dobijaju **pretapanjem** sirovog gvožđa (uz dodatak starog gvožđa)
- Gvožđa imaju **nisku plastičnost i malu otpornost prema udaru.**
- Dobra svojstava su:
 - livkost,
 - široki opsega čvrstoće i tvrdoće,
 - u većini slučajeva dobra obradivosti rezanjem, i
 - niska cena.

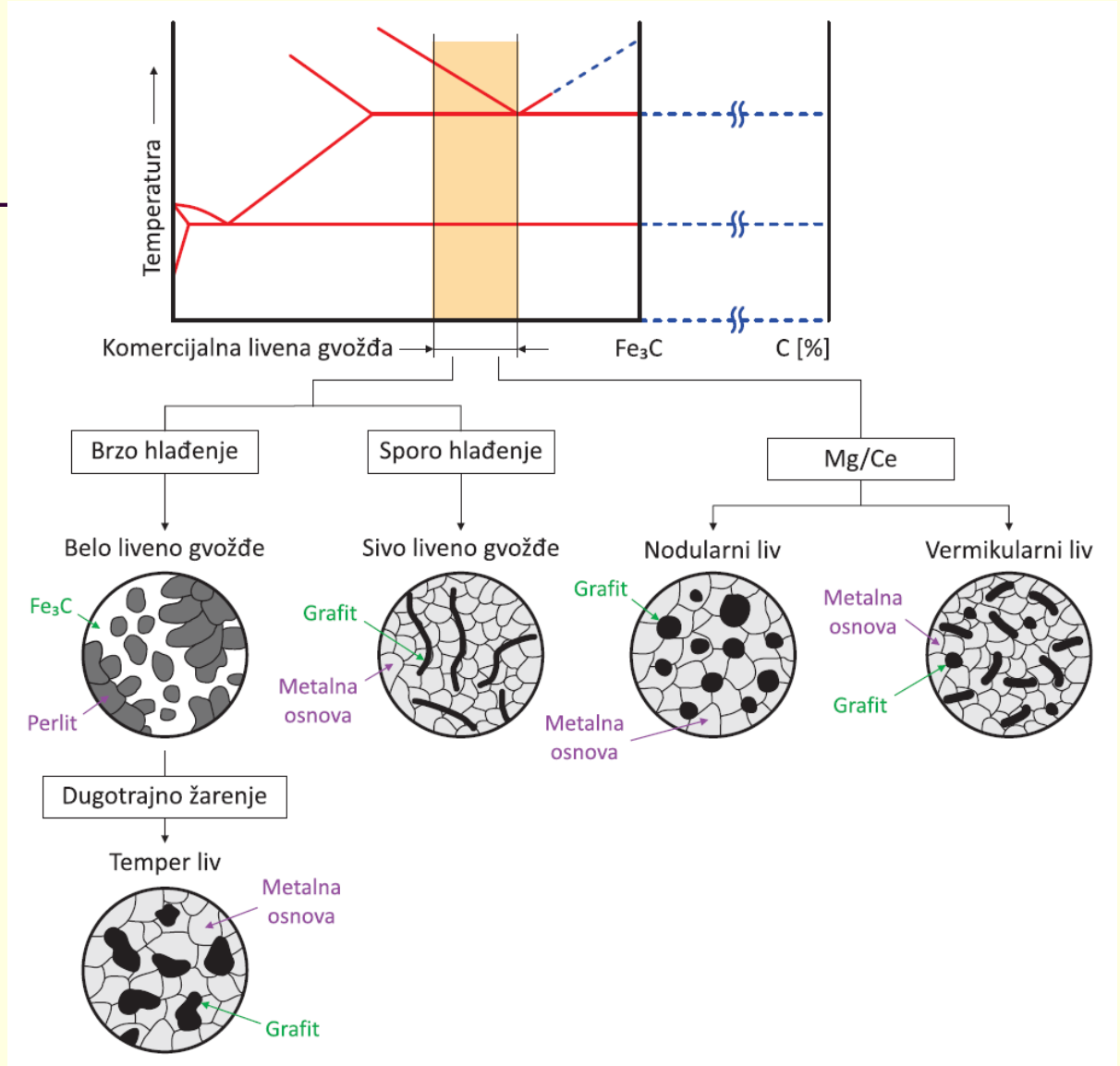
Liveana gvožđa

- Ako je potrebno popraviti neka svojstva, npr. otpornost prema habanju i koroziji, **liveana gvožđa se dodatno legiraju.**
- Prednosti livenih gvožđa u odnosu na čelike su:
 - bolja svojstva livenja,
 - niža temperatura topljenja za 300-400°C i
 - niža cena.
- Struktura livenog gvožđa prvenstveno zavisi od:
 - hemijskog sastava i
 - brzine hlađenja odlivaka.

Klasifikacija gvožđa

Livea gvožđa se dele prema **obliku grafita i brzini hlađenja** na:

1. Sivo liveno gvožđe - **sivi liv**
2. Belo liveno gvožđe – **beli liv**
3. **Temper liv**
4. **Vermikularni liv**
5. **Nodularni liv**
6. ADI materijali (Austempered Ductile Iron - termički obrađeni nodularni liv)

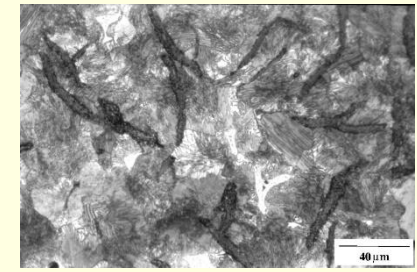
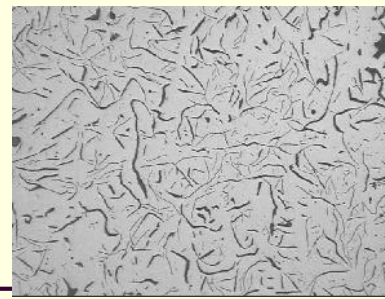

Sivi liv

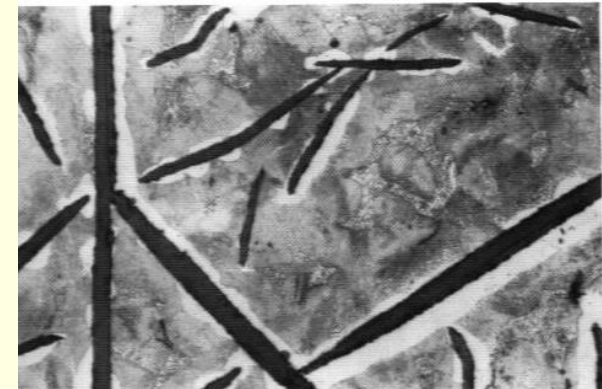
- “Višak” ugljenika preko 2,11% se pojavljuje u obliku grafita
- Sadrže Si (do 3 %) koji uz sporo hlađenje izaziva inokulaciju grafita.
- Grafit je u obliku lamela
- Lamele nepovoljno utiču na svojstva liva, a prvenstveno na žilavost.

npr. R_m : 200-400MPa; $A < 0,5\%$

- **Usitnjavanjem** lamela zatezna čvrstoća i žilavost liva se povećavaju.

feritna osnova sa lamelama grafita (tamno)

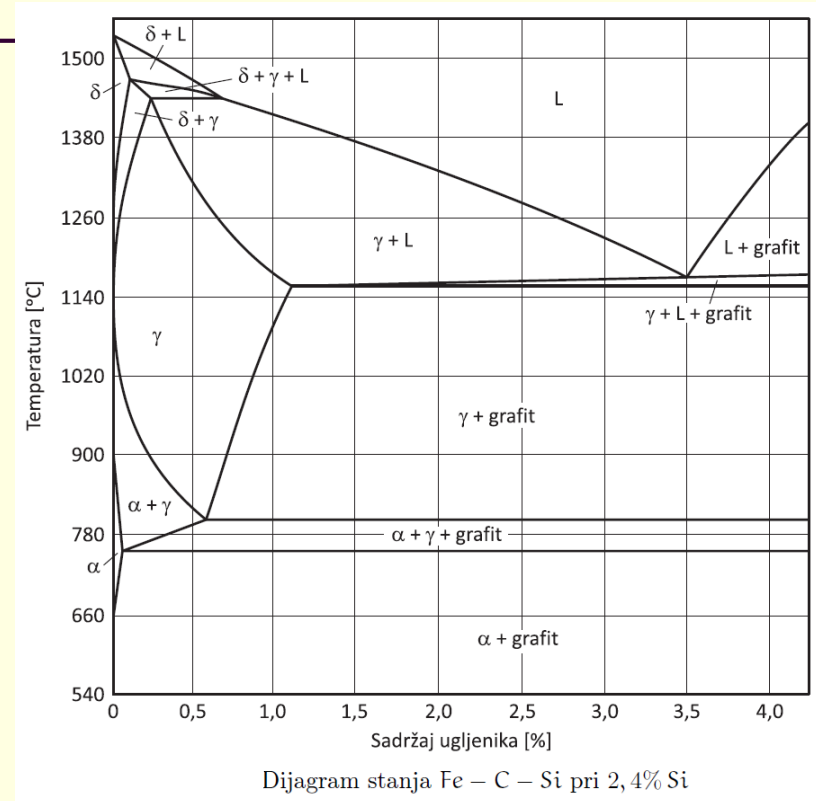
perlitna osnova (sivo) sa lamelama grafita (tamno).

Uticaj sadržaja Si na gvožđa

- Sadržaj **Si** je veoma značajan za osobine gvožđa jer pomera eutektičku tačku

- Zbog značaja **Si**, gvožđa se često klasifikuju kao **trojne legure Fe-C-Si**.

- Silicijum značajno **povećava livkost**, a **smanjuje žilavost**

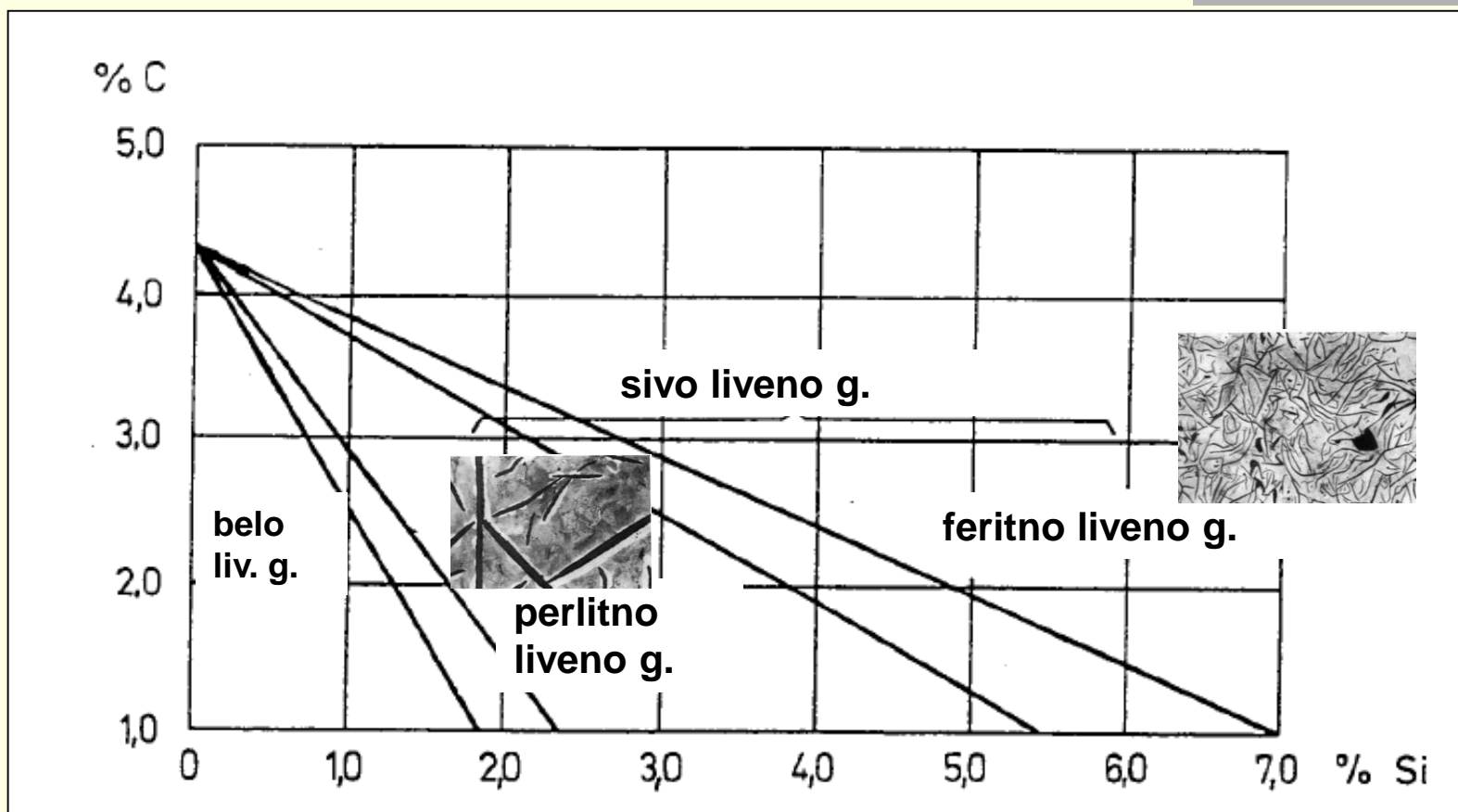

Uticaj sadržaja Si na pomeranje eutektičke tačke, C%

	Si %	0,03	0,93	1,74	2,73	4,68	6,99
eutektikum	(% C)	4,24	3,90	3,70	3,38	2,79	2,25

Uticaj sadržaja Si na gvožđa

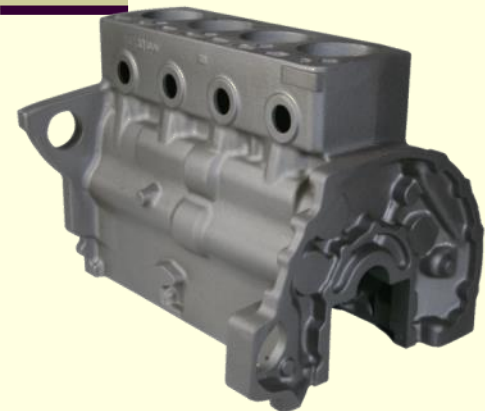
Struktura osnove kod gvožđa – Maurerov dijagram

Finalna mikrostruktura gvožđa zavisice od brzine hlađenja i sadržaja Si ¹⁴

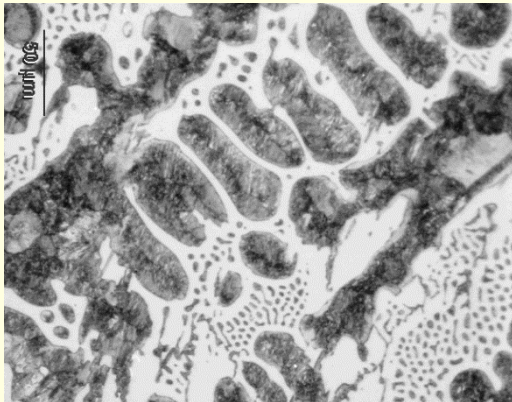
Sivi liv

- Osobine: jeftiniji je od ostalih livova, dobra livkost, niska čvrstoća, krtost, otporan prema habanju i koroziji, dobro se obrađuje rezanjem, dobro provodi toplotu i prigušuje vibracije.
- Primena: kućišta mašina alatki, kućišta pumpi i ventila, blokovi motora, klipovi, klipni prstenovi,...

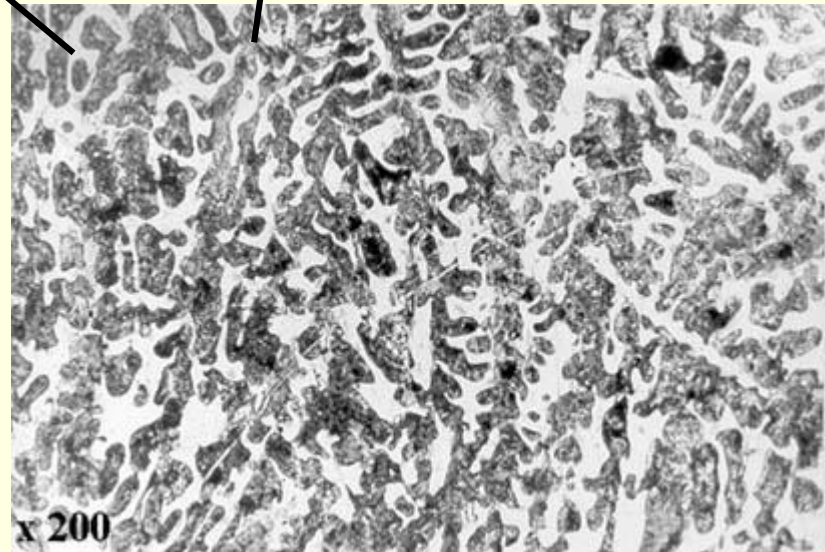

Bela livena gvožđa

- “Višak” ugljenika preko 2,11% se pojavljuje u obliku cementita (Fe_3C)
- Dobijaju se brzim hlađenjem, sprečavanjem inokulacije grafita
- Mikrostruktura: cementit+metalna osnova (najčešće martenzit)

ledeburit II – podeutektičko
belo liveno gvožđe
(P+ Fe_3C) sa 3.6%C

Belo liveno gvožđe

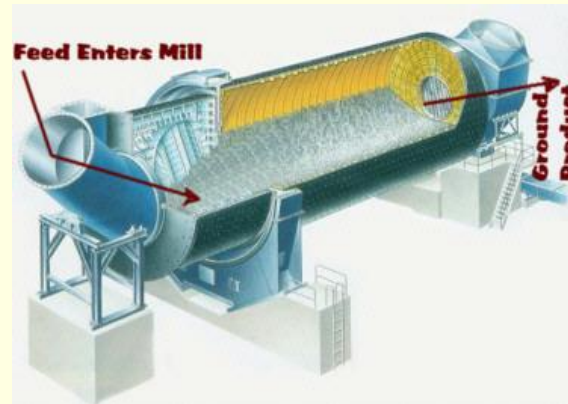
Osobine:

- visoka tvrdoća
- visoka otpornost na habanje
- krtost (sprečava širu upotrebu u inženjerstvu)
- teška obradivost rezanjem
- dodatak Cr (Mo, V, W, itd) omogućava dobijanje masivnih delova
- bez Cr se cementit dobija samo u površinskom sloju – ekvivalent cementaciji – tvrda površina i žilavije jezgro

Ako pri hlađenju odlivka u površinskom sloju nastane tvrda cementitna struktura, a u unutrašnjosti odlivka struktura sivog liva, dobija se **odbeljeni liv**

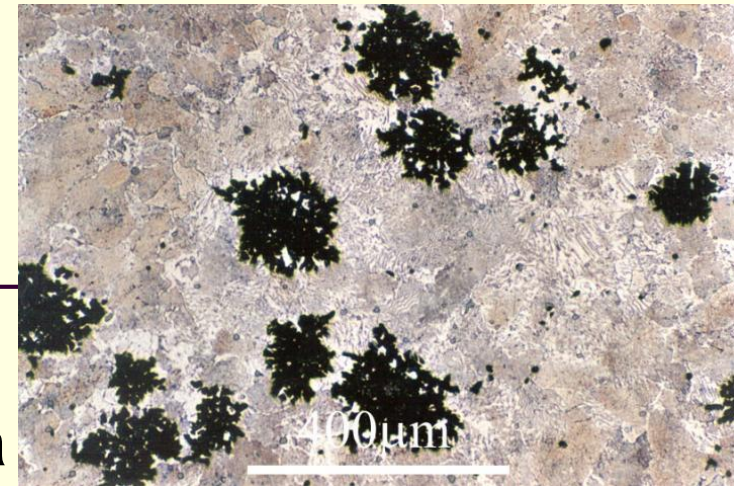
Belo liveno gvožđe

Primena: uređaji za mlevenje (uglja, mineralnih faza u betonskoj industriji,...), komponente pumpi, kašike rovokopača i dozera,...
tamo gde je potrebna otpornost na habanje

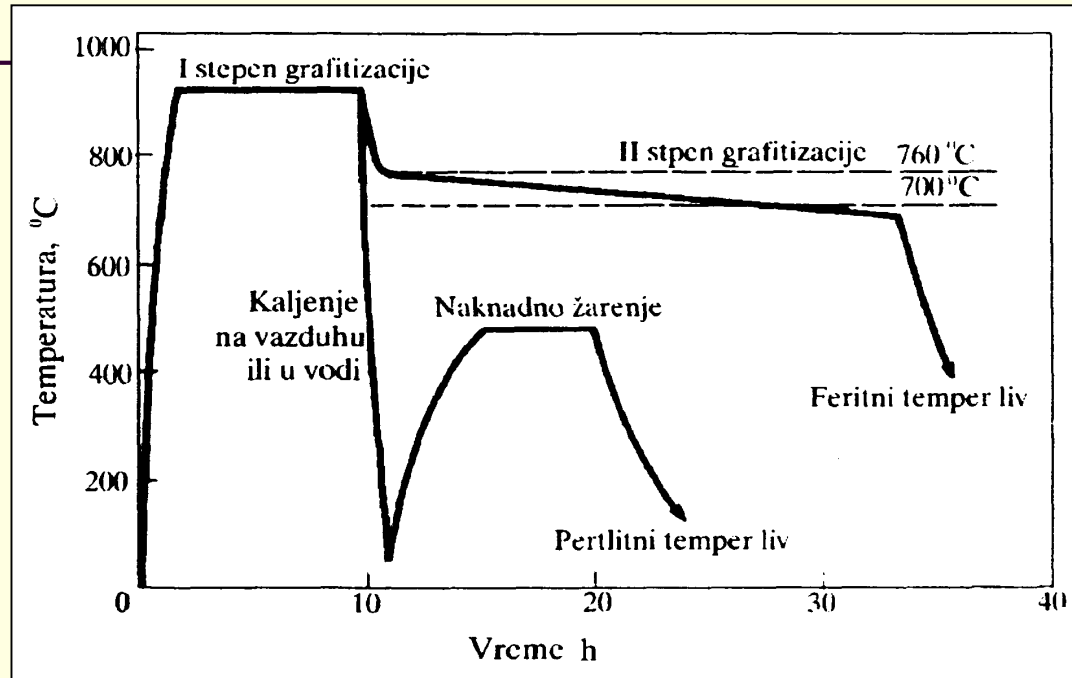

Temper liv

- Dobija se iz belog livenog gvožđa dugotrajnim žarenjem na visokim temperaturama u neutralnoj atmosferi (da bi se sprečila oksidacija)
- Ugljenik se iz cementita, izdvaja u obliku tempergrafita (u obliku pahuljica)
- Zatezna čvrstoća od 300 do 800 MPa
- Struktura osnove temper liva može da bude feritna, perlitna ili feritno-perlitna.

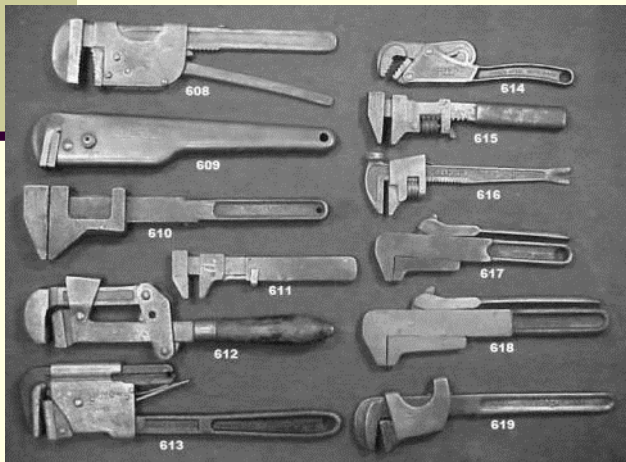
Režim dobijanja temper liva

- U I fazi grafitizacije - dugotrajno žarenje na 940-1020 °C.
- Za dobijanje temper liva sa **feritnom osnovom** posle završene I faze grafitizacije potrebno je veoma **sporo hlađenje** u temperaturnom intervalu 700-760 °C, da bi se sav C izdvojio u obliku grafita (**II faza grafitizacije**).
- Za dobijanje temper liva sa **perlitnom osnovom** posle završene I faze grafitizacije potrebno je naknadno kraće žarenje na oko 500 °C.

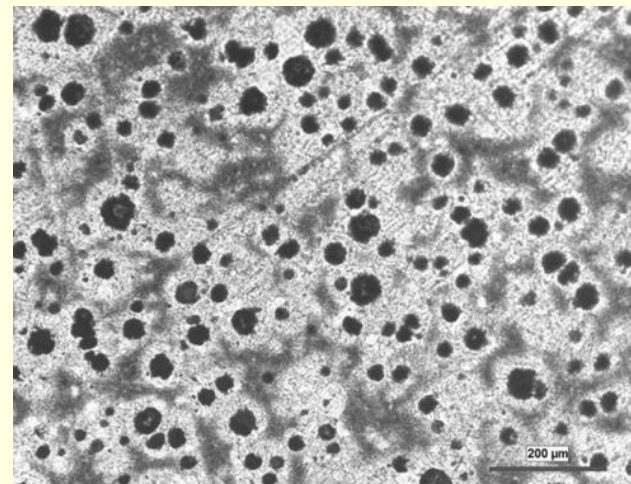
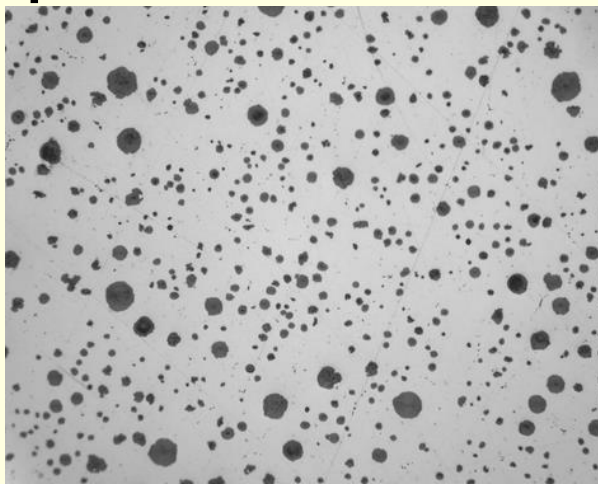
Temper liv

- Osobine: visoka cena (viša od sivog, vermikularnog i nodularnog liva, zato se njima zamenjuje), dobra livkost, čvrstoća i žilavost iznad sivog liva, apsorbuje vibracije
- Primena: ručni alat, cevni fitinzi, kućišta pumpi i ventila,...

Nodularni liv

- Grafit je u obliku loptica-nodula (najbolje 80%)
- Za postizanje grafita u obliku loptica, koristi se Mg i Ce
- Nodularni liv ima znatno višu čvrstoću i žilavost od sivog liva, što je posledica izdvojenog grafita u obliku nodula i smanjenog sadržaj sumpora i fosfora.
- **$R_m = 380-480\text{MPa}$; $A = 15-25\%$**
- Struktura metalne osnove nodularnog liva zavisi od sastava i brzine hlađenja i može da bude **feritna, feritno perlita i perlitna.**

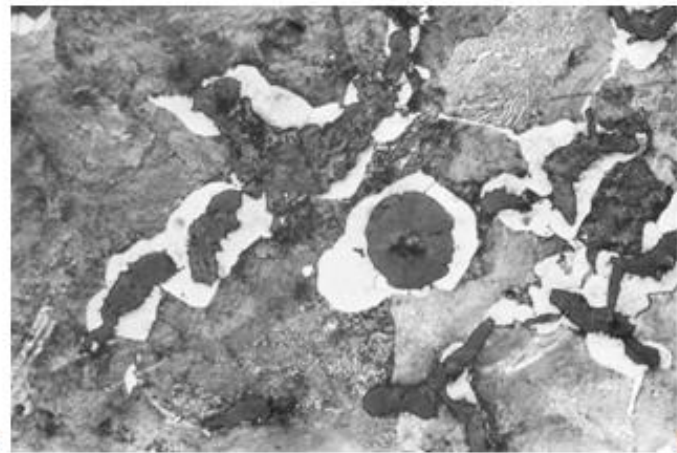

- Osobine: niska cena, dobra livkost, čvrstoća i žilavost iznad sivog, temper i vermikularnog liva, dobro prigušuje vibracije
- *Može se termički obrađivati i tako se dobija ADI materijal (Austempered Ductile Iron - čvrstoća kao kod čelika za poboljšavanje, žilavost nešto manja, ali upola jeftiniji)*
- Primena nodularnog liva i ADI materijala: radilice, cevi za vodovod, komponente kamiona i dr., kućišta pumpi i ventila

Vermikularni liv

- Grafit je u obliku kratkih štapića - vermikula
- U strukturi vermikularnog liva, pored vermikularnog grafita, nalaze se i nodule grafita (najviše do 20%).
- Dobija se dodavanjem manje količine inokulanata (legura Fe-Si-Mg)
- 3,1-4%C i 1,7-3%Si ,
- Prema osobinama nalazi između sivog i nodularnog liva.

Vermikularni liv

- Prednosti: večja termička prevodljivost, boljša odpornost na termičke šoke i manjša oksidacija na povišenim temperaturama
- Osobine: niska cena, dobra livkost, čvrstoća i žilavost iznad sivog liva i na nivou temper liva, odlično apsorbuje vibracije
- Primena: blokovi motora, izduvne grane, kućišta pumpi, fitinzi,...

Legirana livena gvožđa

- Legirana livena gvožđa nastaju dodavanjem legirajućih elemenata (Ni, Cr, Mo, Si, Mg, Cu, Al, Mn i dr.) čime se **usitnjavaju zrna, i popravljaju mehanička svojstva.**
- Legirana livena gvožđa se dele na:
 - niskolegirane (3% legirajućih elemenata)
 - srednjelegirane (3- 10% legirajućih elemenata)
 - visokolegirane (preko 10% legirajućih elemenata)

Zavisno od **svojstava i namene**, livovi se dele na:

- **Otporne prema habanju** (legirani Cr, Mo, Mg, Ni i Si)
- **Koroziono postojane** (legirani Si i Cr)
- **Hemijski postojane** (legirani Ni, Mn, Cu, Si i Cr)
- **Vatrootporne** (legirani Cr, Ni, Si i Al)
- Sa posebnim fizičkim svojstvima (legirani Ni, Cu, Cr i Si)
- Legirani livovi imaju dobra svojstva, ali im je cena visoka.

Visokolegirana bela livena gvožđa legirana hromom

- Visokolegirana bela livena gvožđa, koja se koriste pre svega zbog otpornosti na habanje, mogu da se podele u tri kategorije u odnosu na sadržaj hroma:
 - legure sa niskim sadržajem hroma (<2%Cr);
 - legirane Ni i Cr, sa sadržajem hroma do 11%Cr;
 - visokolegirana, sa sadržajem hroma >11%Cr.
- Karbidna faza koja se formira u visokom sadržaju u ovim legurama uglavnom sadrži Cr - uobičajeno karbidi tipa M_7C_3 , $M_{23}C_6$ i M_3C u funkciji sadržaja Cr/C.
- Zbog odsjaja koji karbidi daju na prelomnoj površini ova vrsta gvožđa je i dobila naziv belo liveno gvožđe.

Visokolegirana bela livena gvožđa legirana hromom

- Osnova visokolegiranih belih livenih gvožđa u kojoj su smešteni karbidi može da bude austenit, perlit, martenzit.

Tvrdoća osnove za različite mikrostrukture

Mikrostruktura	Tvrdoća [HB]
Perlit [P]	320-500
Austenit [γ]	420-500
Martenzit [M] (u livenom stanju)	550-650
Martenzit [M] (nakon termičke obrade)	650-850

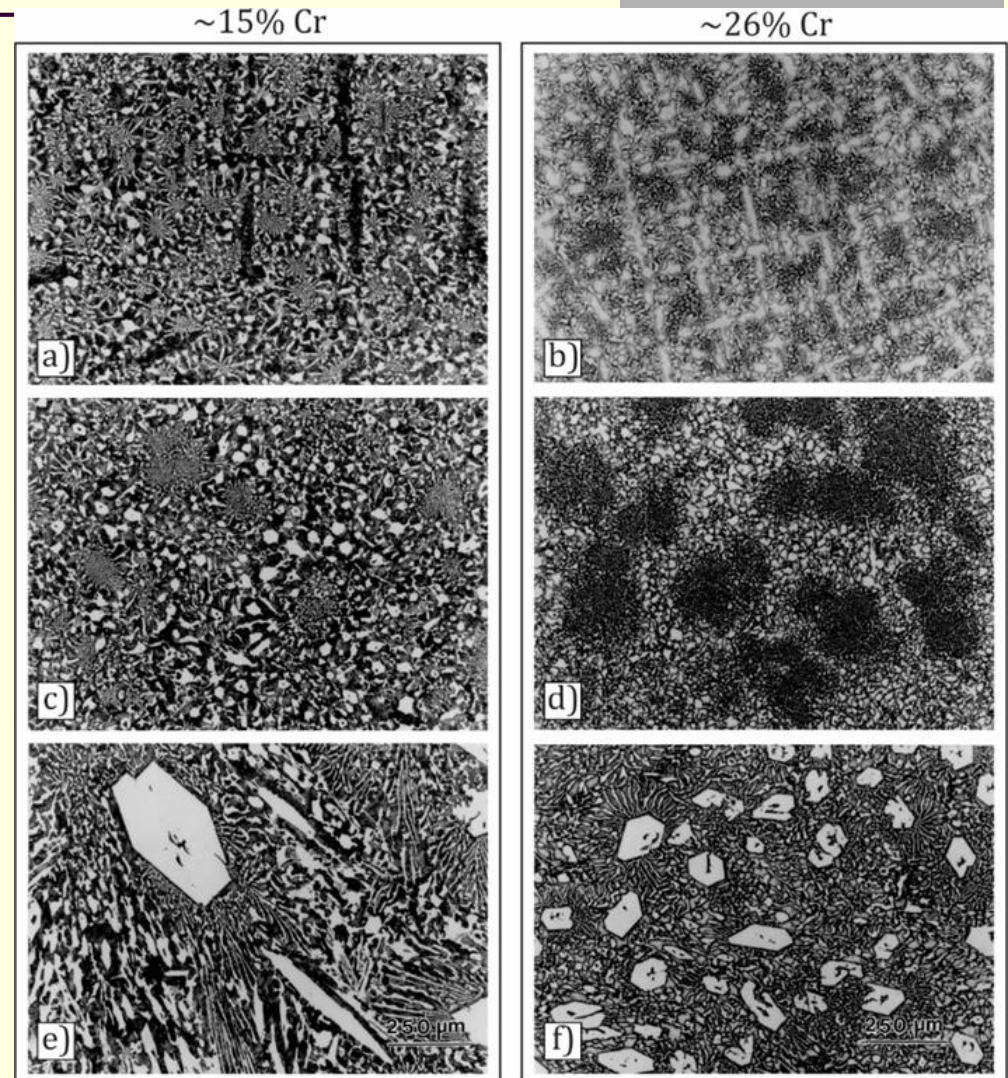
Visokolegirana bela livena gvožđa legirana hromom mogu da se koriste:

- u livenom stanju
- u livenom stanju sa žarenjem radi uklanjanja zaostalih napona
- posle žarenja sa ubrzanim hlađenjem u cilju dobijanja martenzita
- posle žarenja sa ubrzanim hlađenjem i žarenjem za uklanjanje zaostalih napona
- u meko žarenom stanju za mašinsku obradu

Mikrostruktura visokolegiranih belih livenih gvožđa sa Cr

- Osnova podela ovih legura je na:
 - podeutektičke
 - eutektičke i
 - nadeutektičke

Mikrostruktura legura sa ~15% Cr i sa ~26% Cr:
(a, b) podeutektička,
(c, d) eutektička,
(e, f) nadeutektička

- Pre čelika *malo ponavljanje... da ubrzamo*
-

Polimorfija Fe

Železo (Fe) se, u f-ji od temperature, u čvrstom stanju javlja u 2 modifikacije:

- α (i δ) železo, sa zapreminski centriranom kubnom rešetkom (KZC)
- γ železo, sa površinski centriranom kubnom rešetkom (KPC).

➤ α železo (α -Fe):

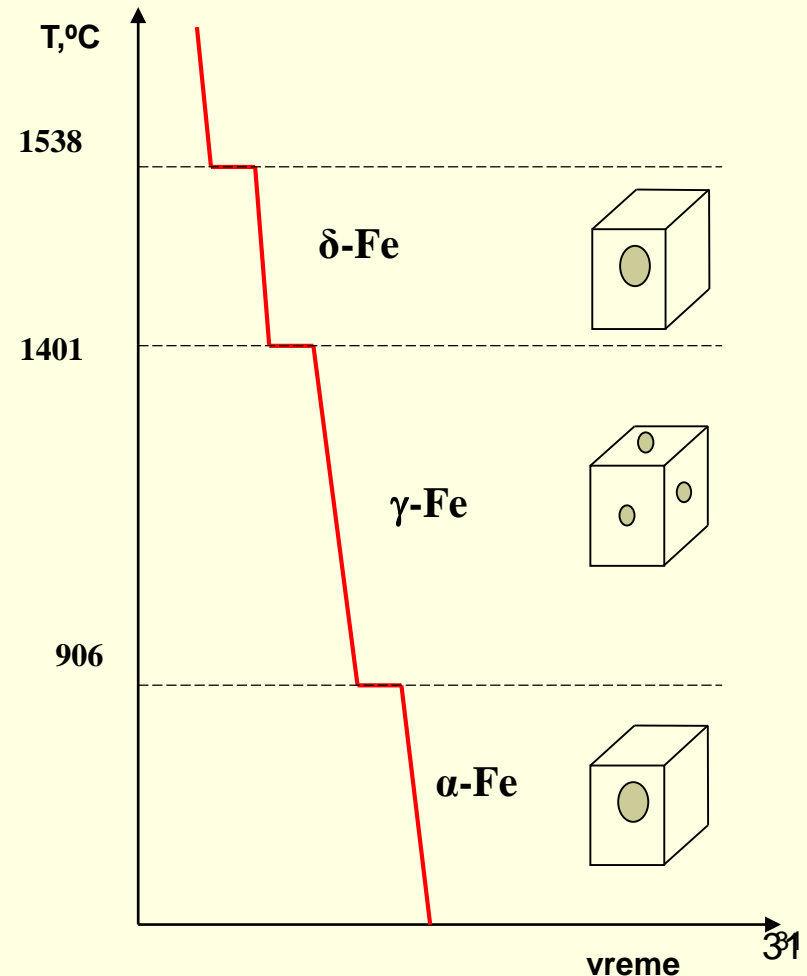
- KZC;
- $T=20-906$ °C;
- fizičke osobine (magnetičnost):
 - $T=20-769$ °C → feromagnetično α -Fe,
 - $T=769-906$ °C → paramagnetično β -Fe.(α -Fe, β -Fe = ZCKR)

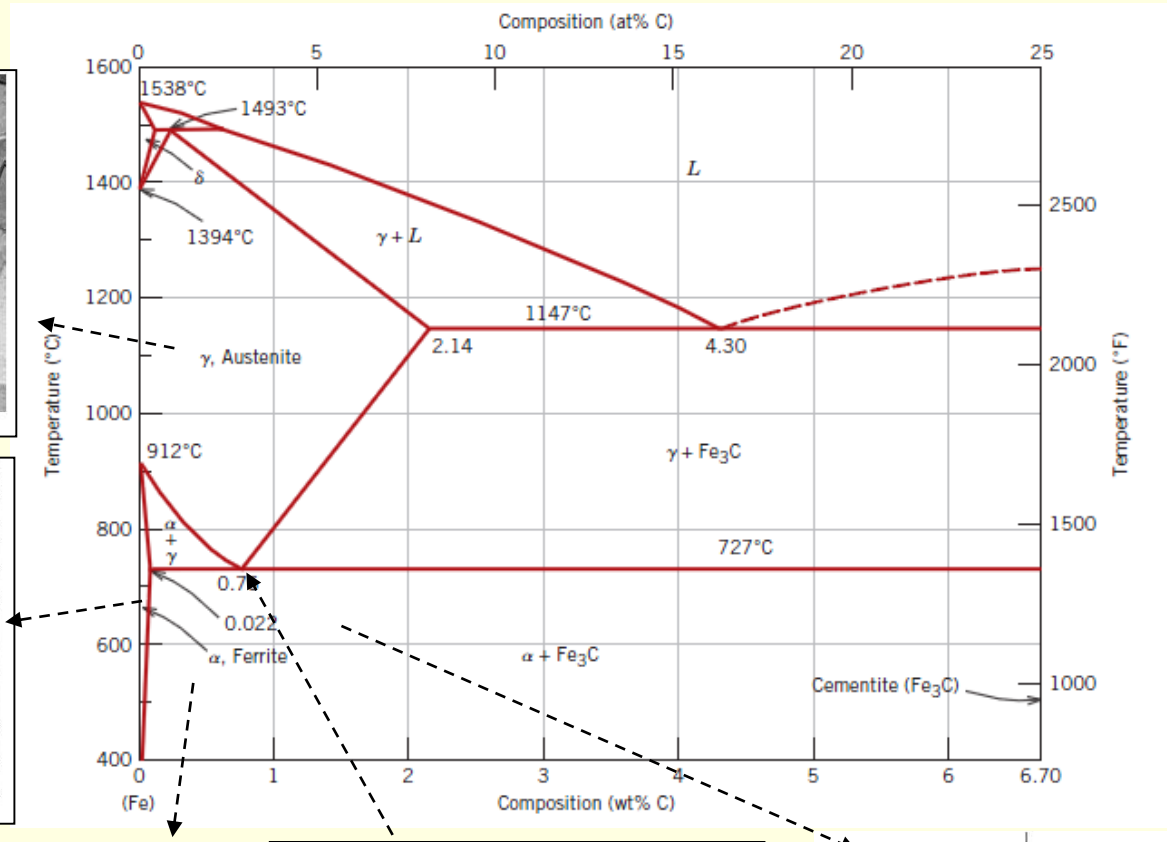
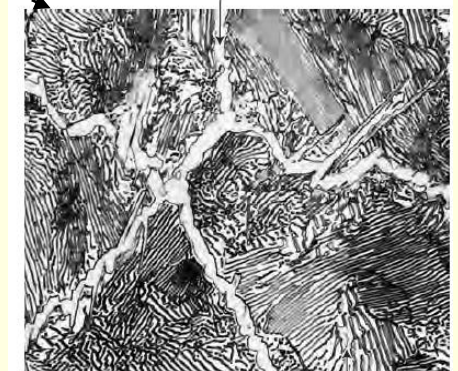
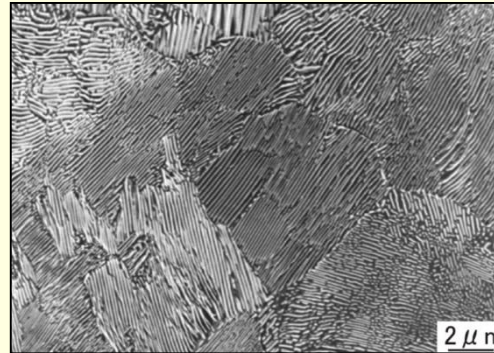
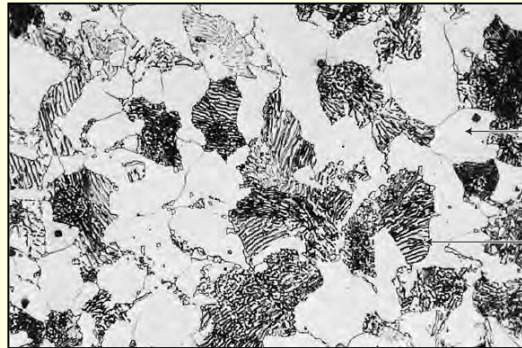
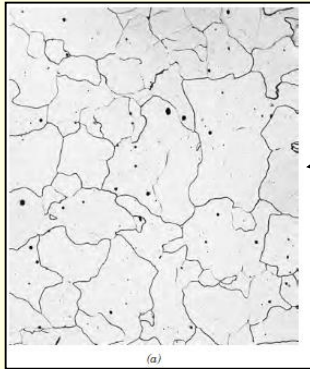
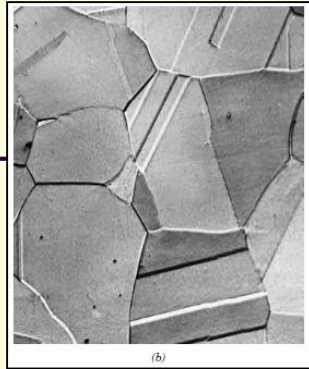
➤ γ železo (γ -Fe):

- KPC;
- $T=906-1401$ °C.

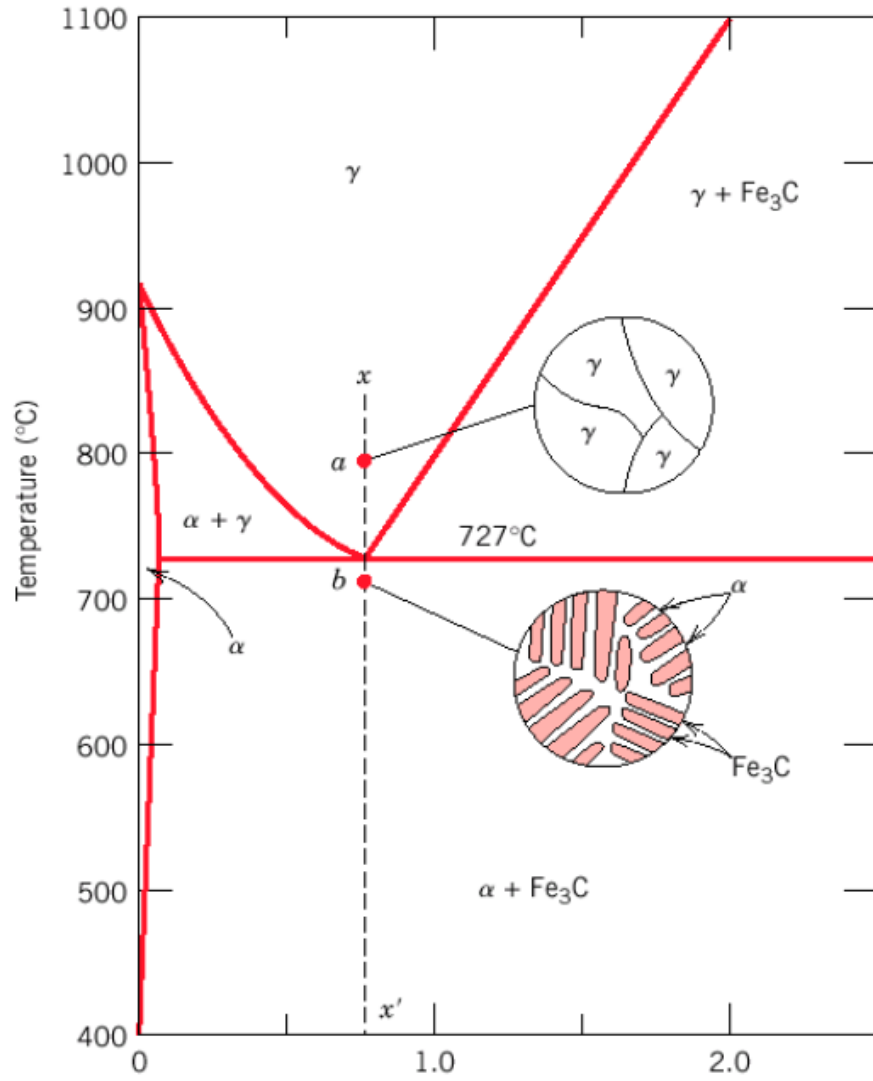
➤ δ železo (δ -Fe):

- KZC;
- $T=1401-1538$ °C (T_{top}).
- značajno za visoko legirane čelike;
- stabilnost na visokim T.

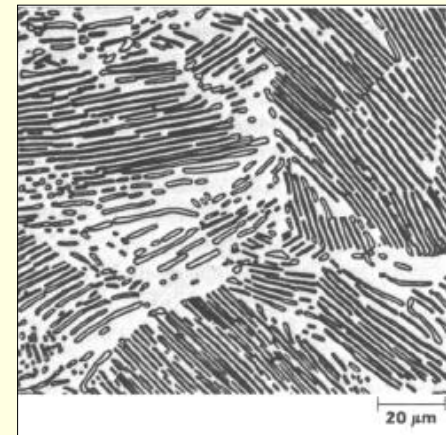
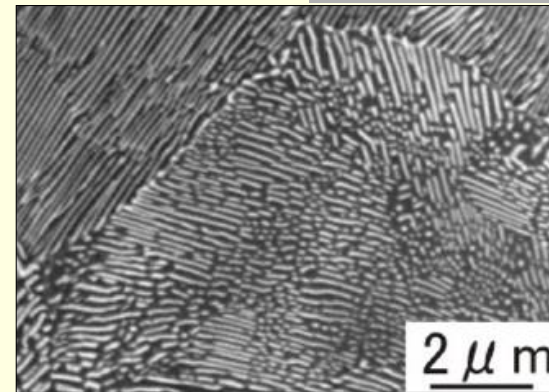
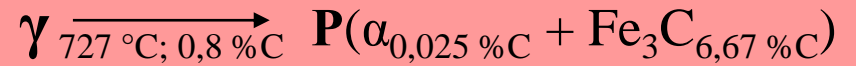

EUTEKTOIDNI ČELICI

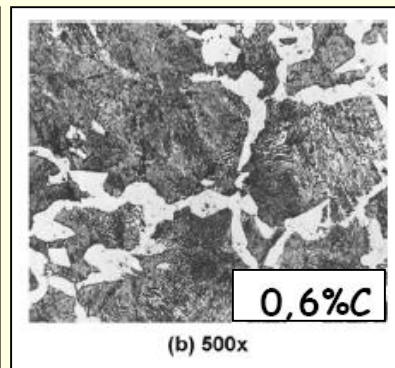
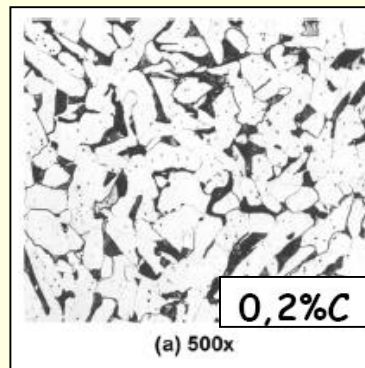
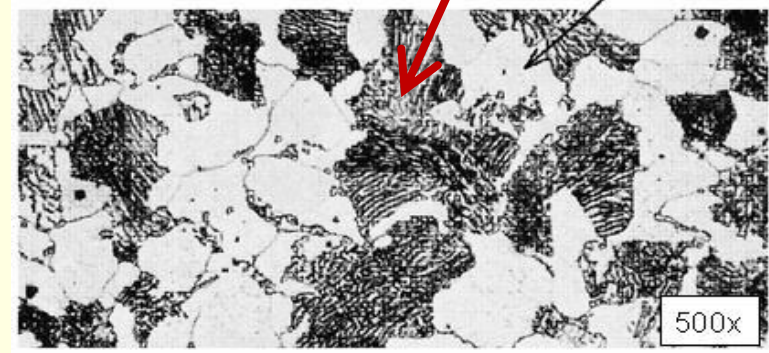
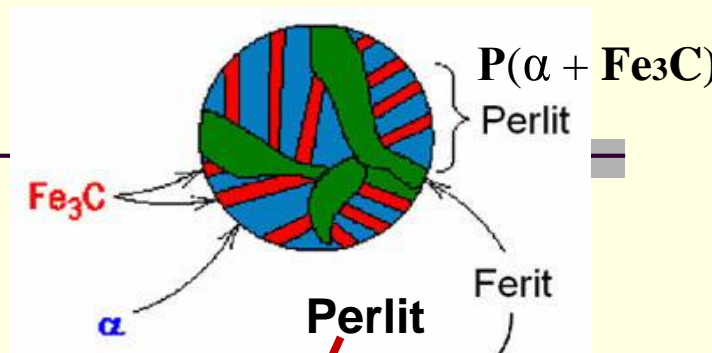
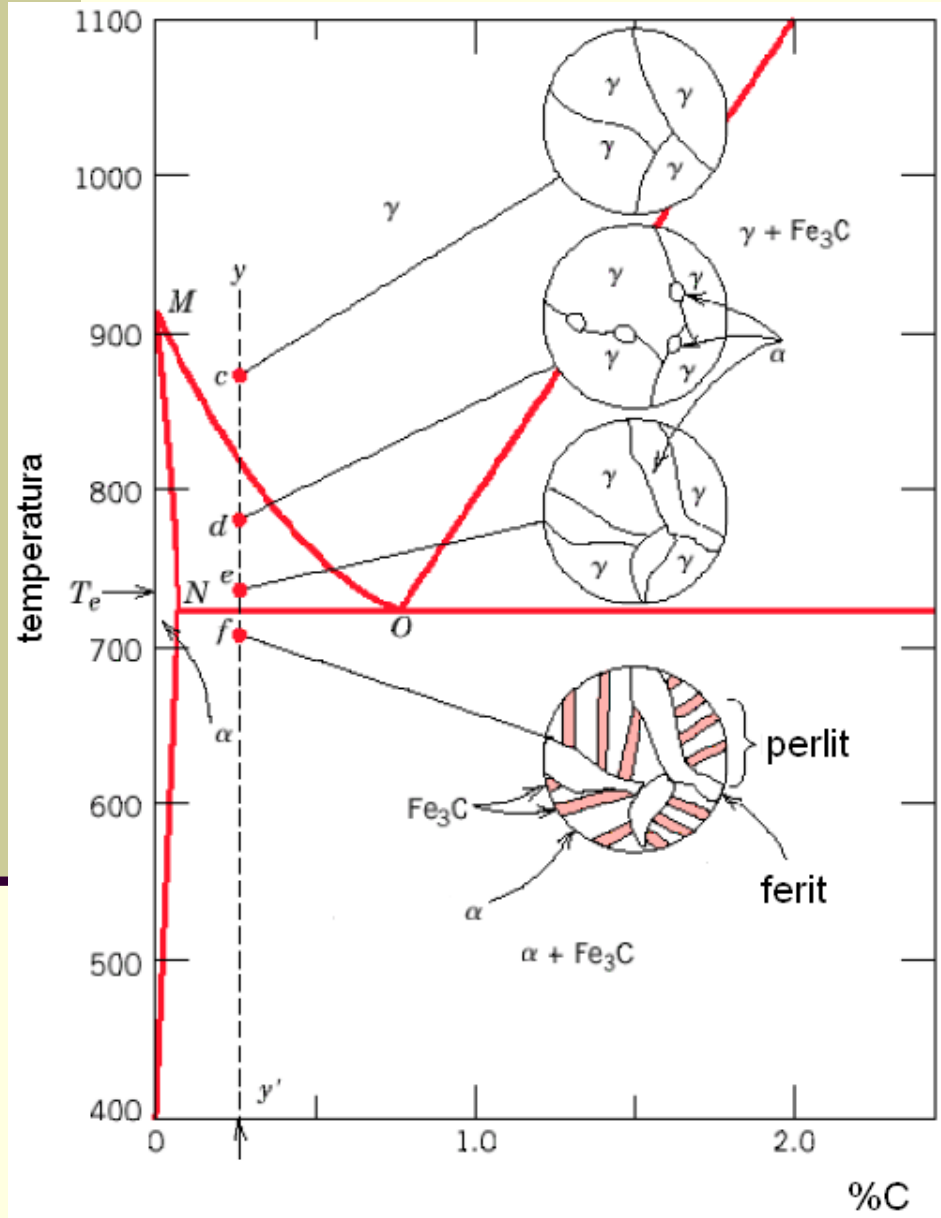
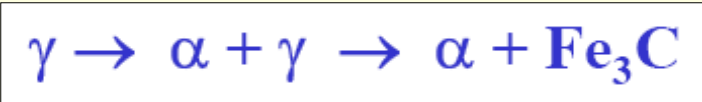

PERLIT

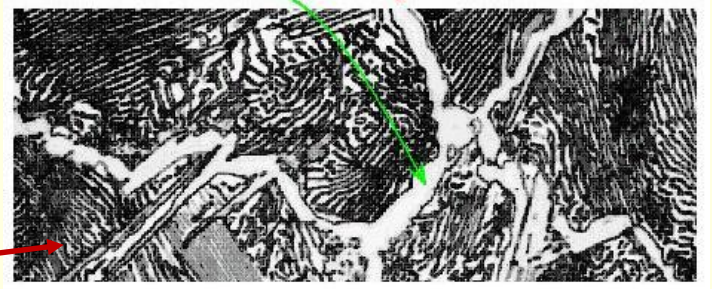
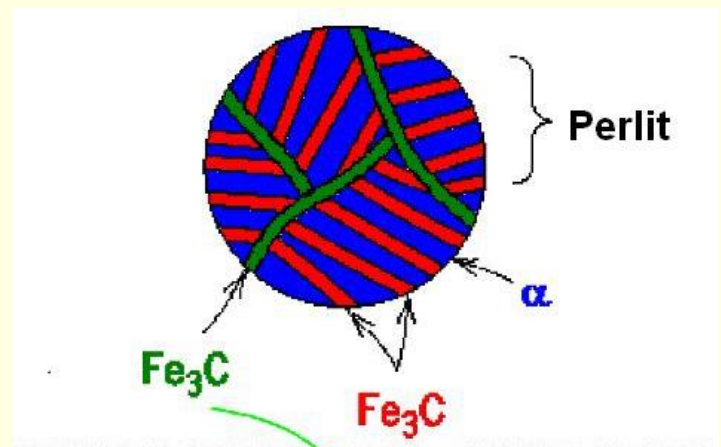
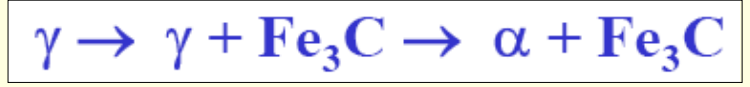
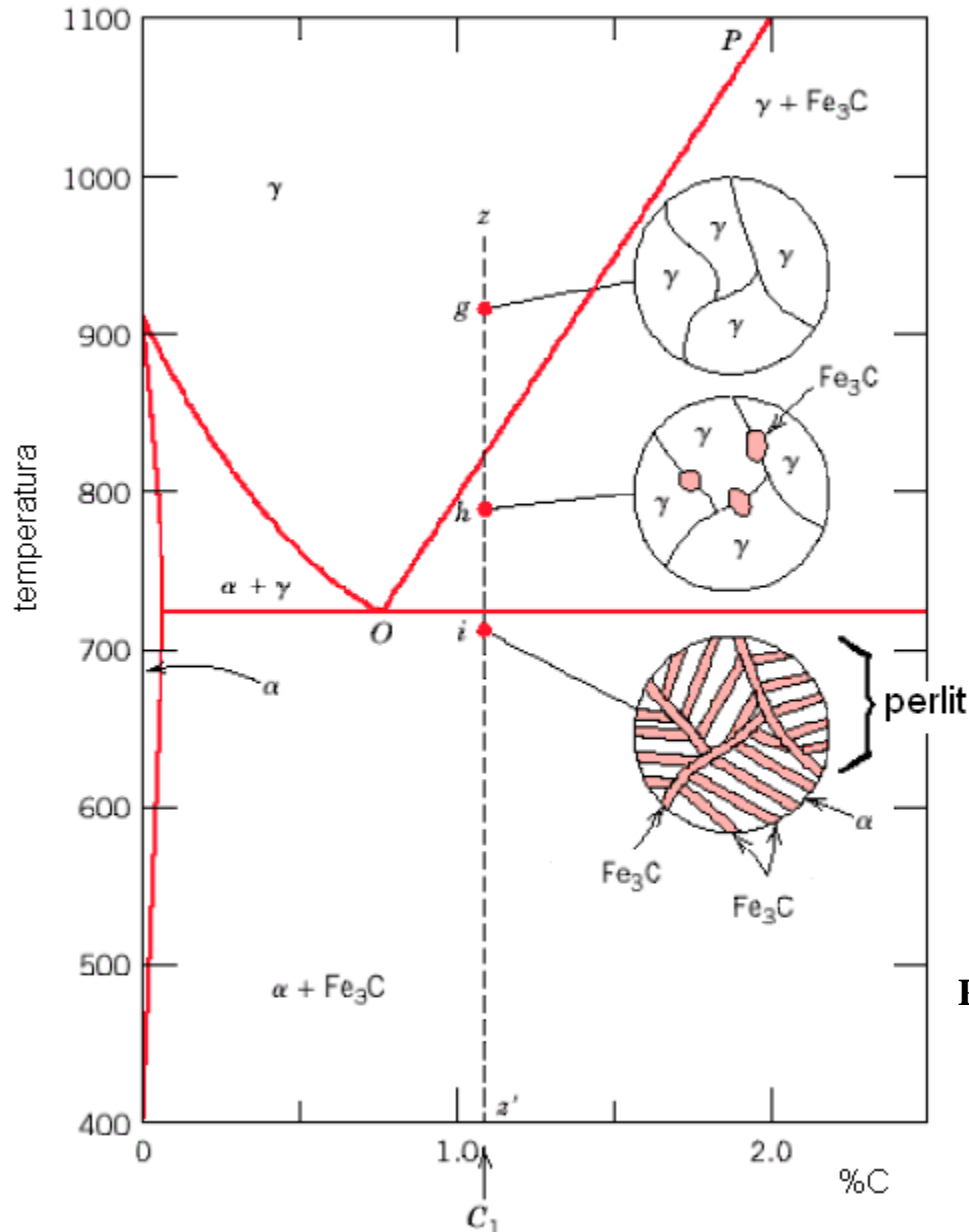
Mikrostruktura perlita

PODEUTEKTOIDNI ČELICI

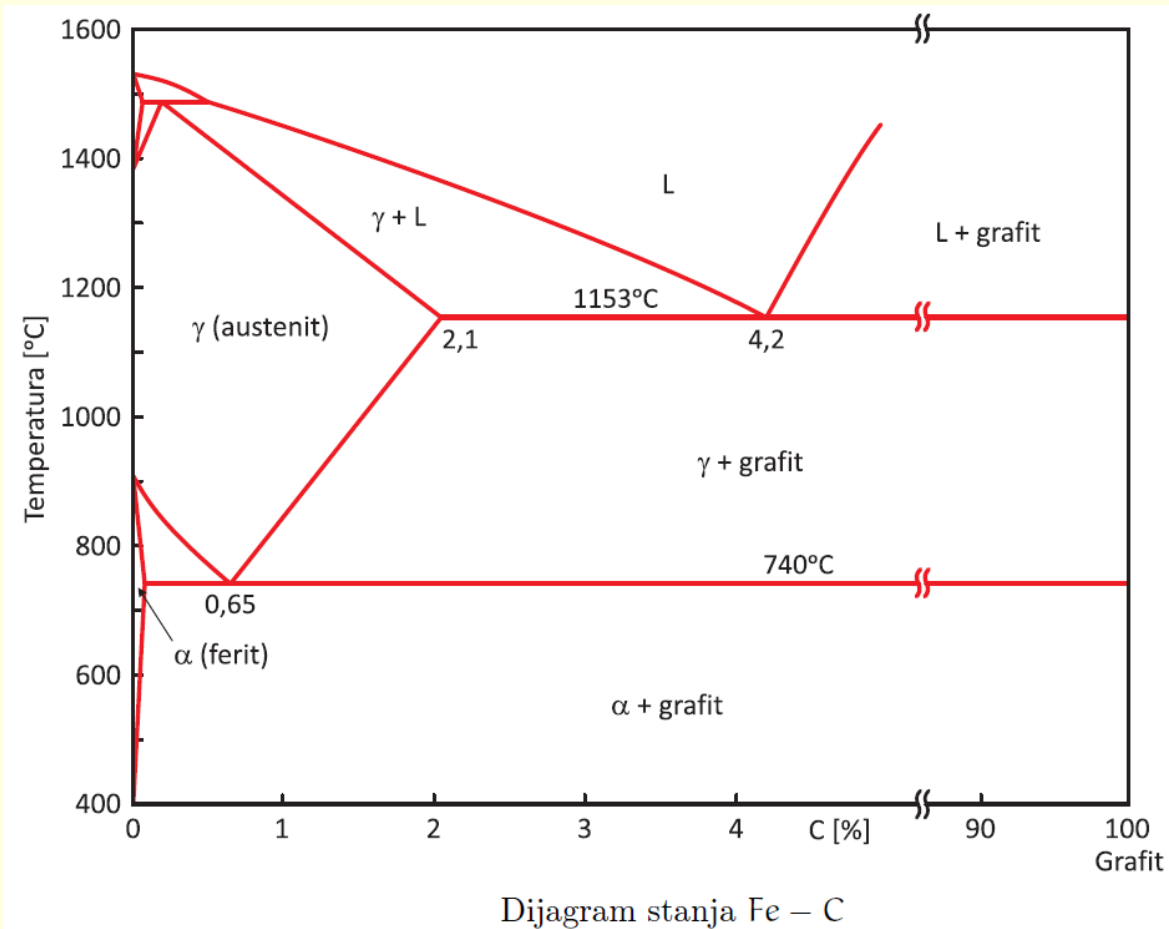
Mikrostrukture podeutektoidnih čelika

NADEUTEKTOIDNI ČELICI

Mikrostruktura nadeutektoidnog čelika

Stabilni dijagram stanja (Fe-C)

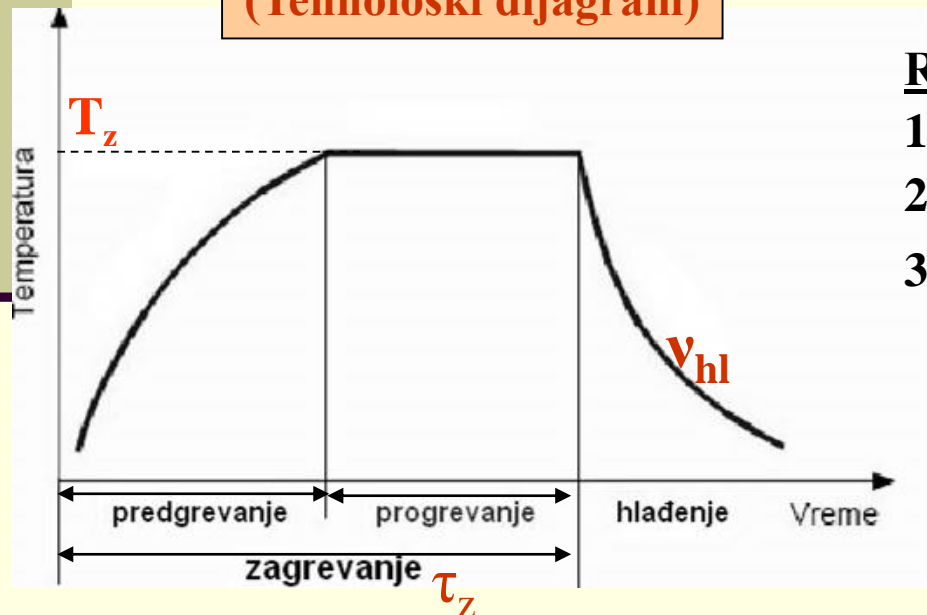

Termička obrada (TO) je tehnološki proces koji se sastoji iz:

1. **Zagrevanja** legure do određene temperature (predgrevanje),
2. **Držanja na datoj temperaturi** određeno vreme (progrevanje), i
3. **Hladjenja**, potrebnom brzinom hlađenja (v_{hl}), do sobne temperature.

Cilj TO je **promena** svojstava legura, i to faznim i strukturnim promenama u čvrstom stanju.

**Dijagram režima TO
(Tehnološki dijagram)**

Režimi TO su definisani sa **3 parametra**:

1. **Temperatura zagrevanja (T_z)**
2. **Vreme zagrevanja (τ_z)**
3. **Vreme hlađ. (τ_{hl}) ili brzina hlađenja (v_{hl}).**

Podela TO čelika:

1. Žarenje BEZ fazne transformacije.

- Rekrystalizaciono žarenje i
- Žarenje radi uklanjanja zaostalih unutraš. napona

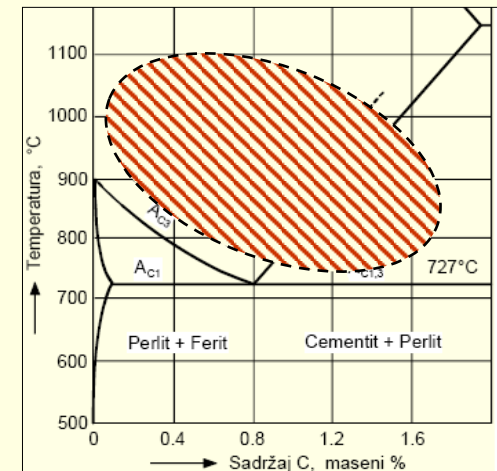
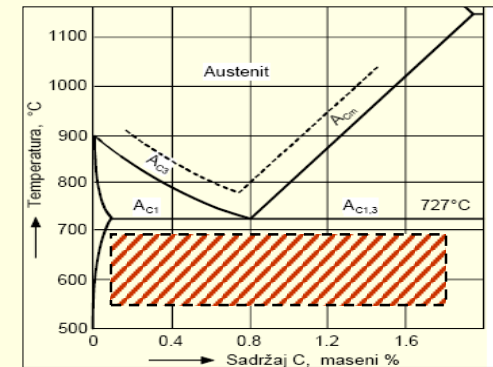
2. Žarenje SA faznom transformacijom.

- Meko žarenje (sferoidizacija),
- Normalizaciono žarenje (normalizacija),
- Potpuno žarenje i
- Difuziono žarenje (homogenizacija).

3. Kaljenje

- površinsko
- zapreminsko.

4. Otpuštanje (nisko, srednje i visoko).

1. Žarenje BEZ fazne transformacije

1.1) REKRISTALIZACIONO ŽARENJE (prethodno plastično deformisano na hladno)

Parametri režima rekristalizacije:

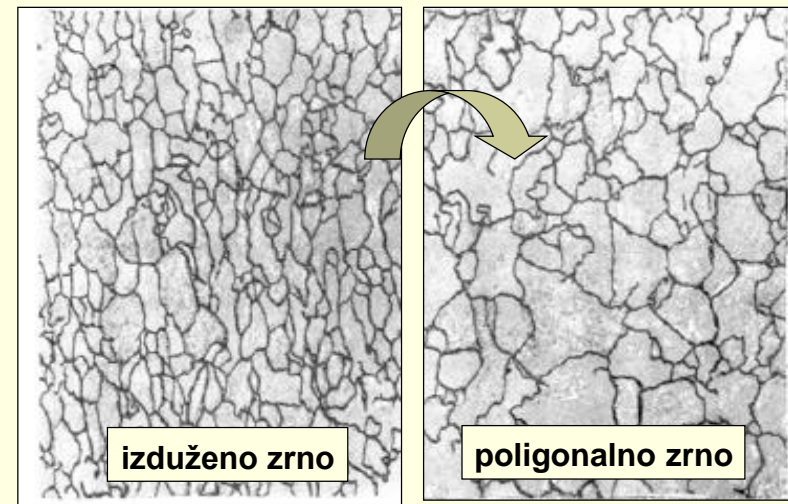
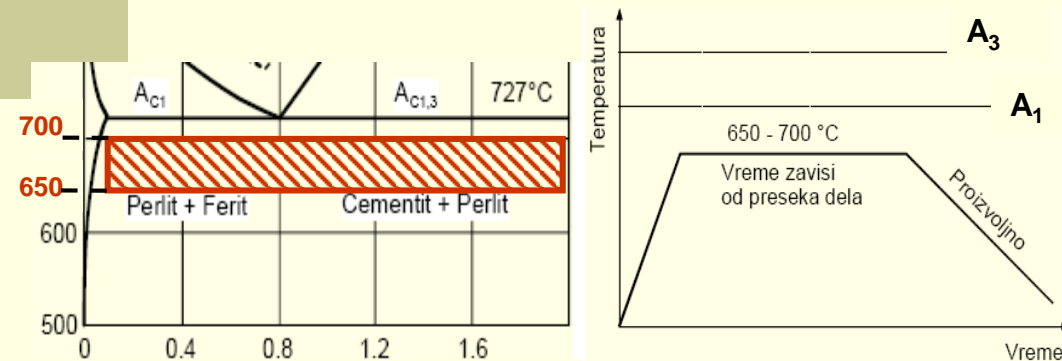
1. **Zagrevanje** legure do $T > T_{\text{rekris.}}$ (**650-700°C**);
2. **Držanje** na toj temperaturi (**kratkotrajno** kod tankih preseka; a **veoma dugo** kod debelih preseka → ujednačeno progrevanje i rekristalizacija po celom preseku);
3. **Hladjenje** proizvoljnom brzinom (najčešće na vazduhu).

$T_{\text{rekris.}}$ metala i legura zavisi od temperature topljenja (T_t).

Niskouglični čelici imaju $T_r \approx 650^\circ\text{C}$, što predstavlja granicu prerade na toplo i hladno.

Cilj rekristalizacije je:

- otklanjanje posledica deformisanja na hladno (kod niskouglični.Č);
- promena oblika zrna (izdužena → poligonalna zrna, a struktura ($\alpha + P$) ostaje ista);
- omogućava se dalja prerada presovanjem, valjanjem i vučenjem.

1.2) Žarenje radi uklanjanja zaostalih unutrašnjih (zaostalih) napona

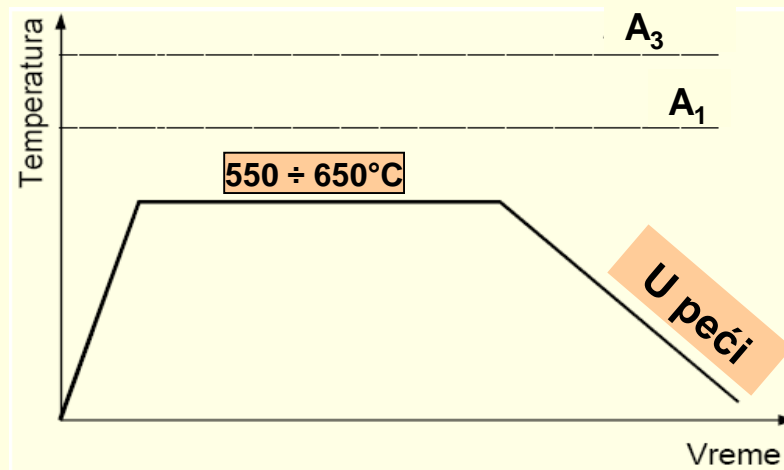
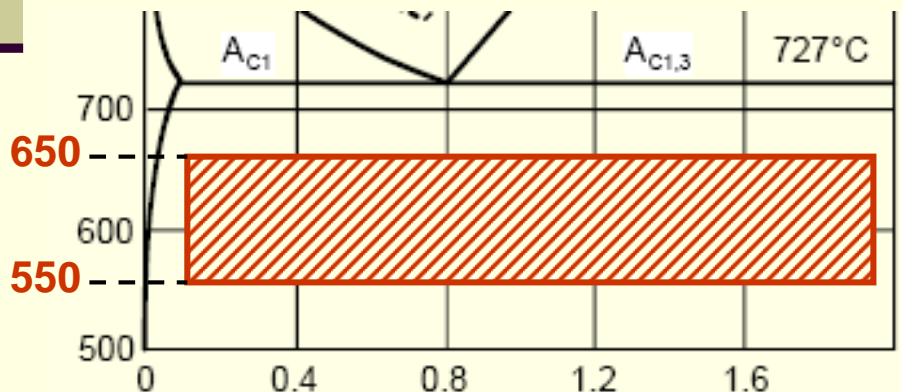
Faze kod legura Fe:

1. **Lagano zagrevanje** do temperature **ispod** linije A_1 ($550 \div 650^\circ\text{C}$),
2. **Zadržavanje** na toj temperaturi, i
3. **Sporo i dugotrajno** hladjenje **u peći**.

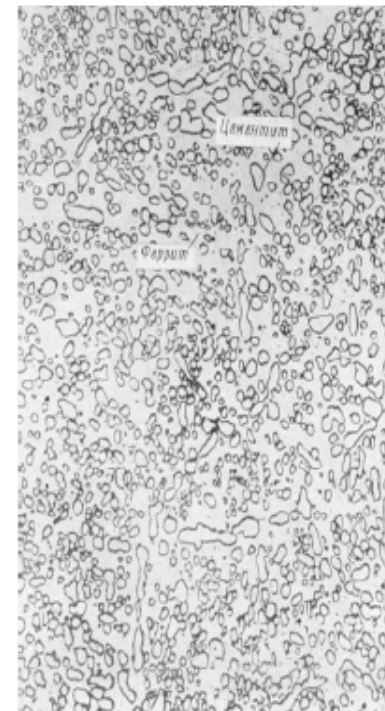
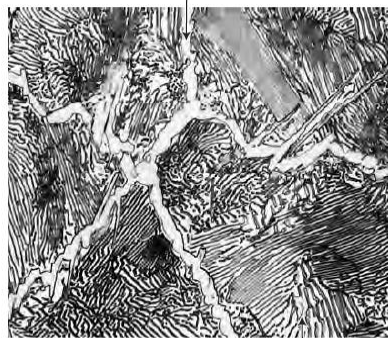
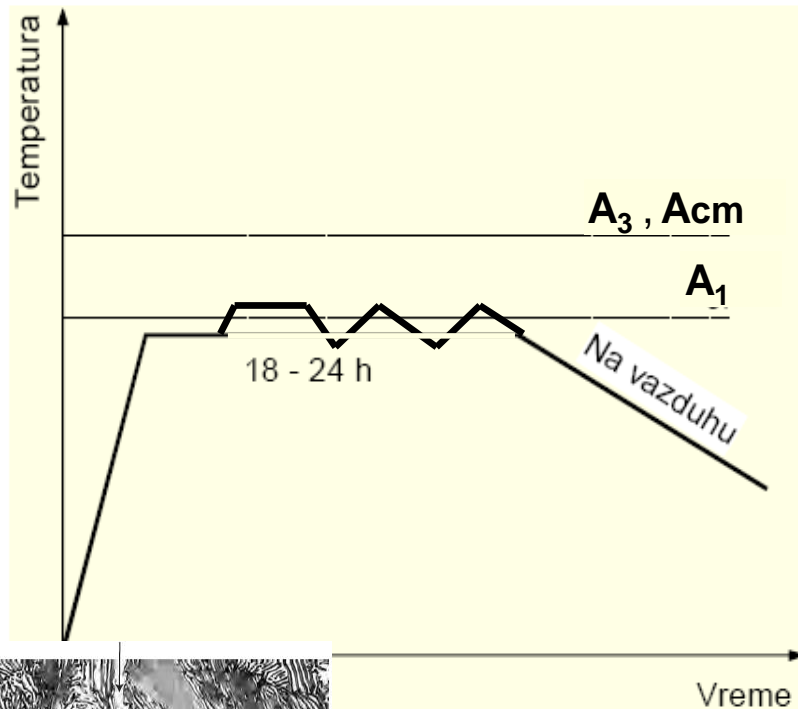
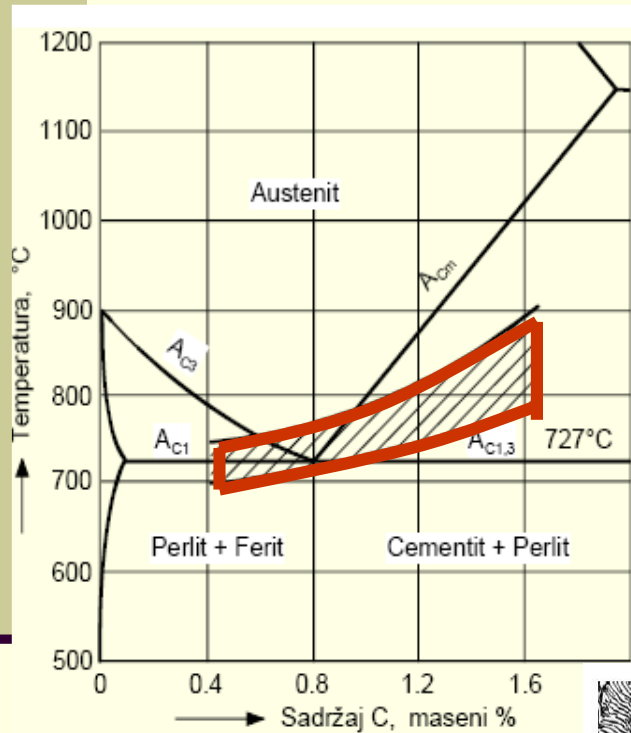
Temperatura na kojoj se izvodi TO za uklanjanje zaostalih napona omogućuje da se zagrevanjem smanji napon tečenja materijala (opada sa porastom T) i materijal se tečenjem prilagodi naponskom polju i relaksira napone.

Otpuštanje unutrašnjih napona se odigrava pri temperaturama:

- za čelične **odlivke** i odlivke izrađene od livenog gvoždja $\rightarrow 550 \div 650^\circ\text{C}$;
- za čelične delove obradjene plastičnom deformacijom **na hladno** $\rightarrow T- (250 \div 300)^\circ\text{C}$;
- kod mernih i kontrolnih alata, da bi se postigla neophodna dimenziona stabilnost $\rightarrow 150^\circ\text{C}$ (tzv. stabilizaciono otpuštanje).

2.1) Sferoidizacija ili MEKO ŽARENJE

2.2) Normalizaciono žarenje (normalizacija)

- Normalizacija se koristi da se dobije ujednačeno sitno zrno
- Generalno, normalizacija se primenjuje da se ukloni krupnozrna struktura dobijena u postupcima obrade u toplom stanju (livenje, kovanje, valjanje, zavarivanje i dr.).
- Često se izvodi posle homogenizacije da bi se usitnilo zrno
- Izvodi se npr posle livenja velikih komada (čak po 2 puta za redom kao kod 15H1M1FL odlivaka velike debljine)
- Često je priprema za kaljenje - kod nadeutektoid.Č, usitnjava se Fe_3C mreža → HB i Rm rastu (“priprema” za kaljenje).
- **Cilj normalizacije je uklanjanje krupnozrne strukture i dobijanje sitnozrne i ravnomerne strukture;**

2.2) Normalizaciono žarenje (normalizacija)

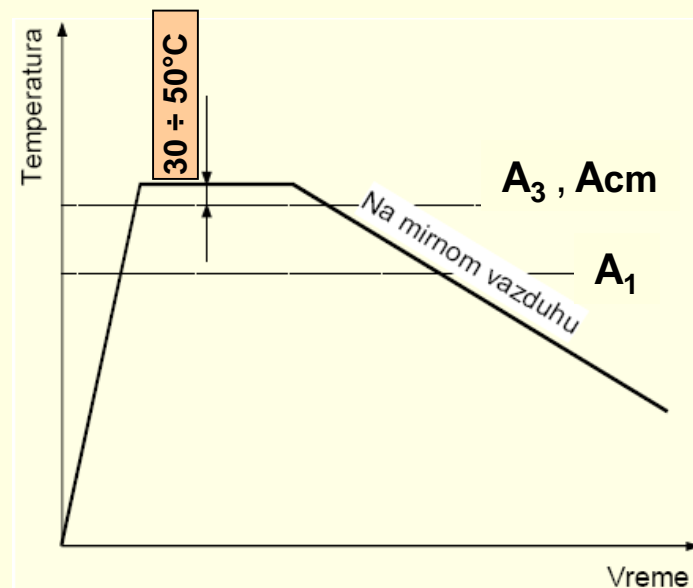
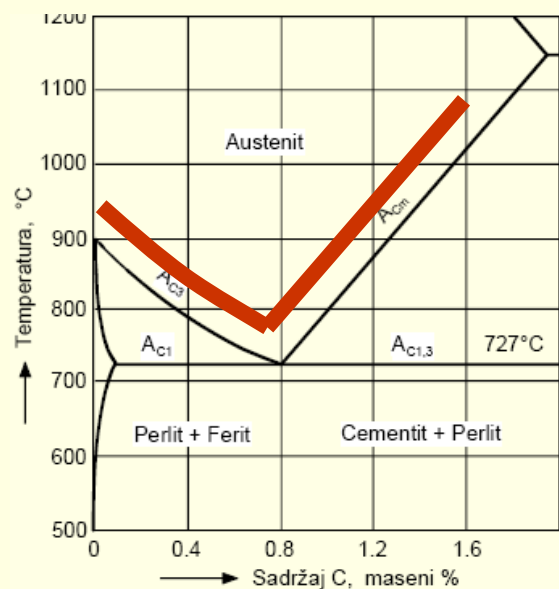
Parametri režima normalizacije:

1. Zagrevanje čelika do:

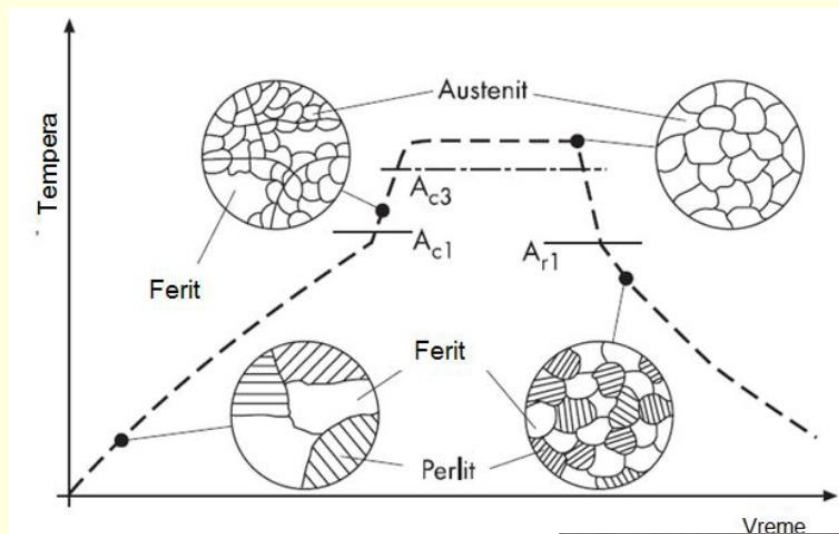
- iznad A_3 ($30 \div 50^\circ\text{C}$) za podeutektoidne Č, tj. iznad A_{cm} ($30 \div 50^\circ\text{C}$) za nadeutektoidne Č;

2. Progrevanje (držanje) na toj temperaturi, i

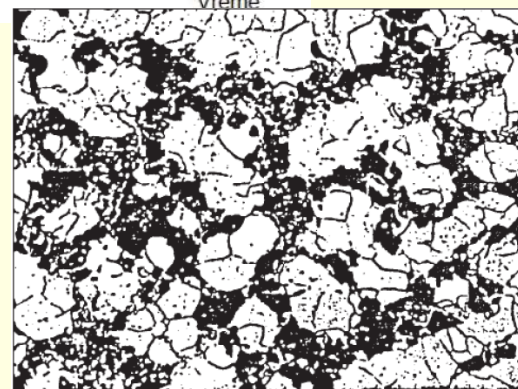
3. Hladjenje na mirnom vazduhu.

2.2) Normalizaciono žarenje (normalizacija)

posle livenja

posle normalizacije

2.3) Potpuno žarenje

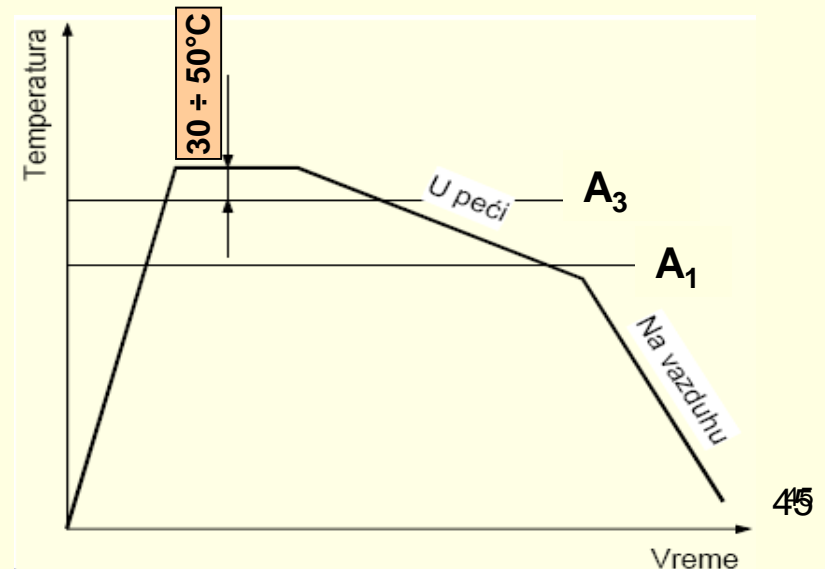
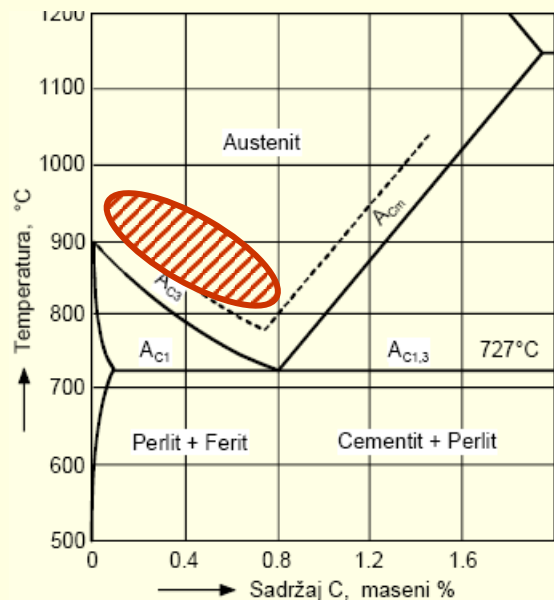
Parametri režima potpunog žarenja:

1. **Zagrevanje** čelika do austenitnog područja ($30 \div 50^\circ\text{C}$ iznad linije A_3),
2. **Držanje** na toj temperaturi, i
3. **Veoma sporo** hladjenje (1. u peći do $500 \div 600^\circ\text{C}$, a zatim najčešće na vazduhu).

Primenjuje se kod **podeutektoidnih čelika**, gde se sporim hlađenjem, dobija struktura male tvrdoće, velike plastičnosti i dobre obradivosti.

Cilj potpunog žarenja je:

- ukrupnjavanje zrna i bolja svojstva obradljivosti;
- smanjuje se tvrdoća i žilavost, a povećava plastičnost u cilju bolje obradljivosti rezanjem.

2.4) Difuziono žarenje (homogenizacija)

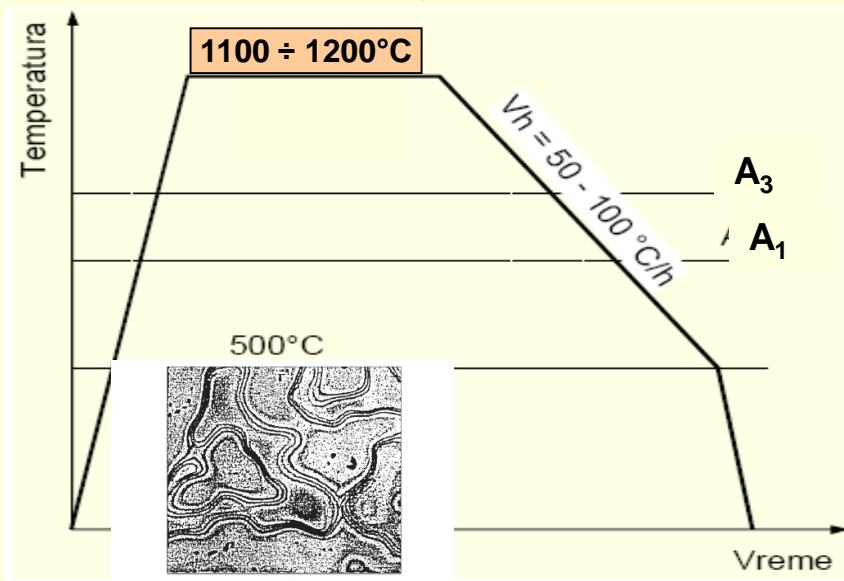
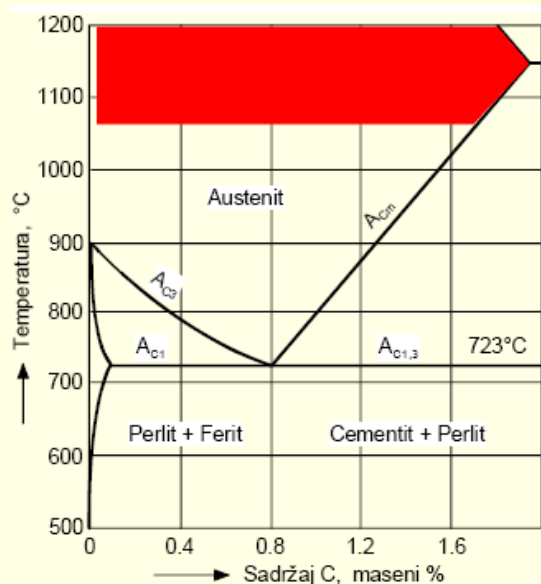
Cilj homogenizacije je:

- izjednačavanje hemijskog sastava u zrnu;
- poboljšanje mikrostrukture koja umesto dendritne postaje homogena;
- poboljšanje sposobnosti za obradu plastičnim deformisanjem na toplo.

Parametri režima homogenizacije:

1. Zagrevanje Č (visoko u γ -području: $1100 \div 1200^\circ\text{C}$, malo ispod solidus linije- A_4)
2. Dugotrajno progrevanje na toj temperaturi ($80 \div 100$ h) i
3. Dugo i sporo hladjenje (u peći).

Dobija se krupnozrna α +P struktura → za poboljšanje mehaničkih osobina struktura se mo usitniti → posle homogenizacije, obično se radi normalizacija (usitnjavanje zrna)!

Slika 3. Slojevitá struktúra nehomogenih žvrstih rastvora (kristalna segregacija)

3. KALJENJE ČELIKA

Parametri režima kaljenja :

1. Zagrevanje čelika:

- 30÷50°C iznad A_3 za pondeutektoidne Č, i 30÷50°C iznad A_1 za nadeutektoidne Č.

2. Progrevanje na toj temperaturi, i

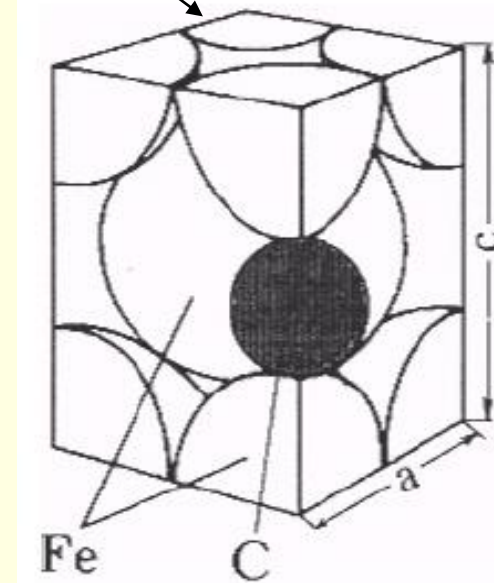
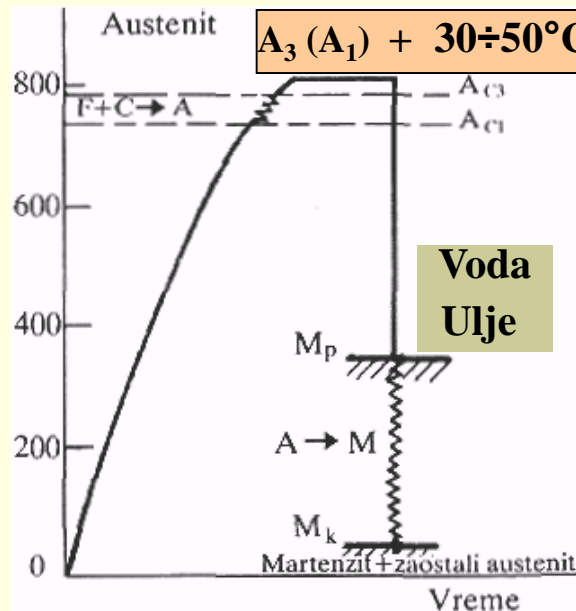
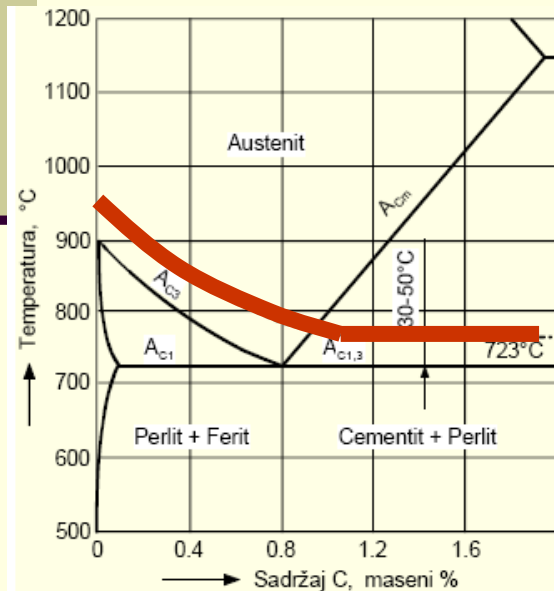
3. Hladjenje brzinom **većom** od kritične brzine hladjenja (V_k)

(konstrukc.Č→u H₂O; alatni Č→u ulju/rastv.sol; legirani Č→na vazduhu).

• **Martenzit** = Prezasićeni čvrsti rastvor C u α -Fe, i ima **tetragonalnu** ZCKR.

• **Kritična brzina hladjenja (V_k)** je **najmanja** v_{hl} pri kojoj se dobija 100% martenz.struktura.

Cilj kaljenja je dobijanje **martenzitne** strukture, visoke HB i otpornosti na habanje.

4. OTPUŠTANJE

Martenzit je suviše krt da bi se čelični delovi sa takvom strukturom mogli uspešno primeniti u mašinstvu. Osim toga, martenzit odlikuje prisustvo znatnih unutrašnjih napona.

Zato se **uvek posle kaljenja**, zarad smanjenja HB i Rm, porast KU i uklanjanja unutrašnjih napona, izvodi naknadno zagrevanje i sporo hladjenje → **OTPUŠTANJE**.

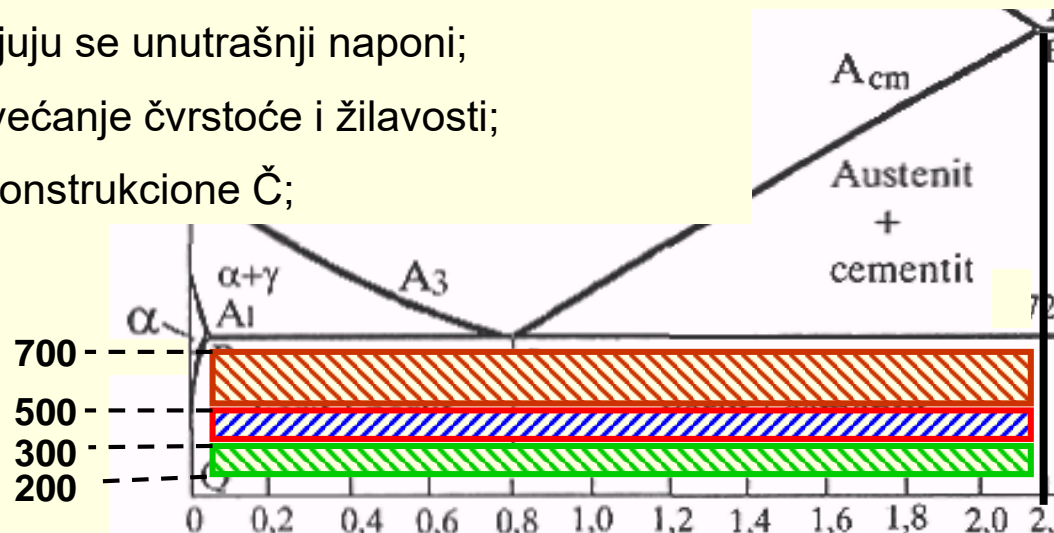
Parametri režima OTPUŠTANJA su:

1. Naknadno zagrevanje do **ispod** kritične temperature A_1 ,
2. Držanje kraće vreme na toj temperaturi, i
3. Lagano hladjenje (npr., na mirnom vazduhu).

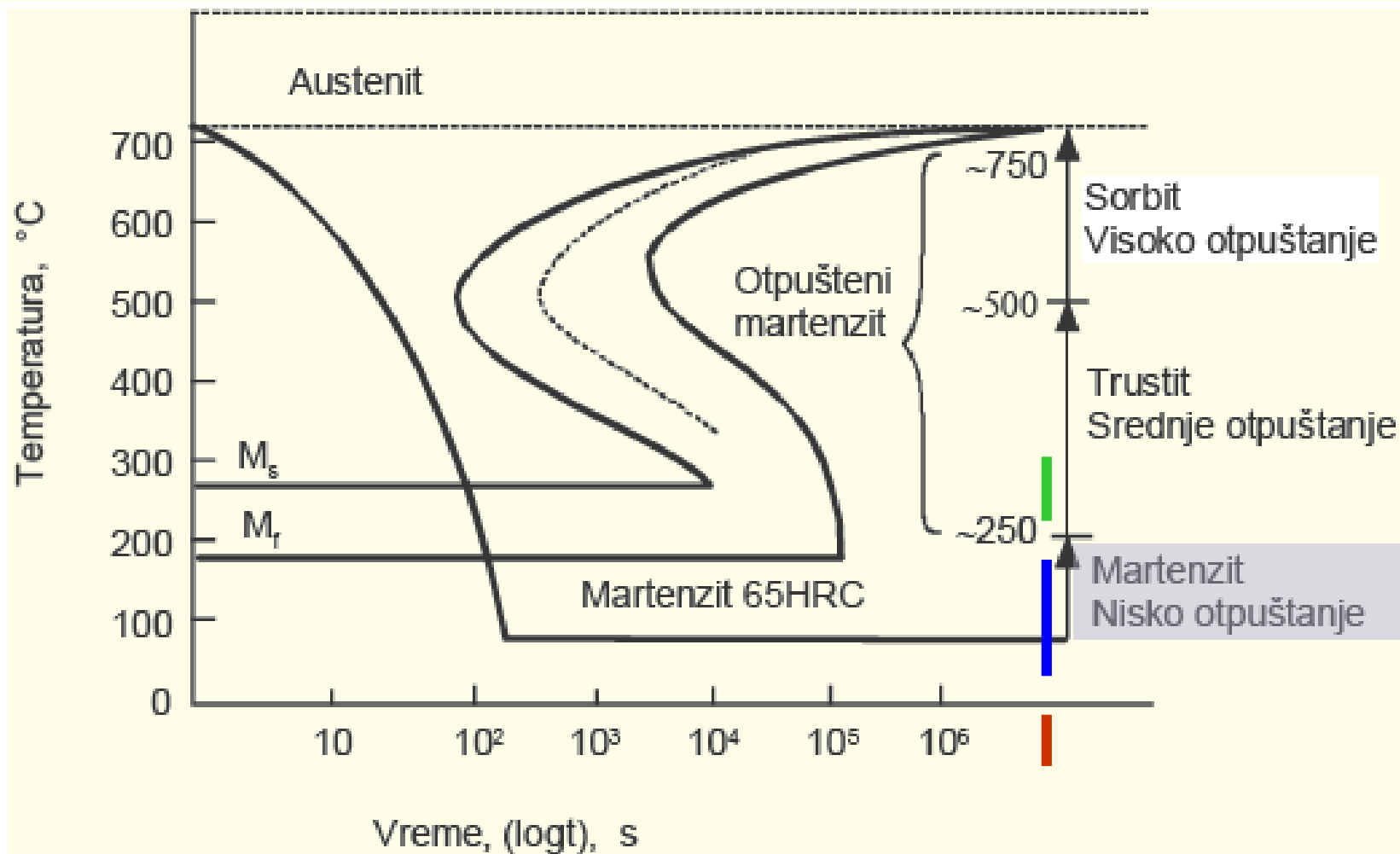
Zavisno od T_z razlikuju se:

- **Nisko Otpuštanje**: 200-300°C; smanjuju se unutrašnji naponi;
- **Srednje Otpuštanje**: 300-500°C; povećanje čvrstoće i žilavosti;
- **Visoko Otpuštanje**: 500-700°C; za konstrukcije Č;

visoko
srednje
nisko

4. OTPUŠTANJE

POBOLJŠANJE = KALJENJE + VISOKO OTPUŠTANJE

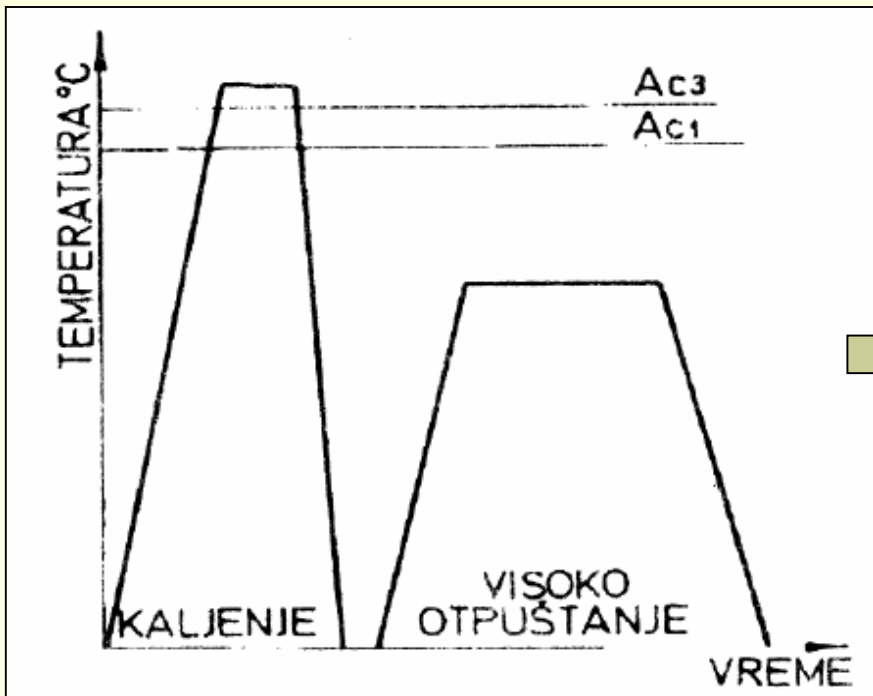
Kombinovani postupak **Kaljenja + Visokog Otpuštanje** naziva se = **POBOLJŠANJE**.

Kaljenje praćeno visokim otpuštanjem, istovremeno dovodi do poboljšanja skoro svih meh.karakteristika (R_e , K_U , $A\%$, $Z\%$).

Cilj poboljšanja je da se:

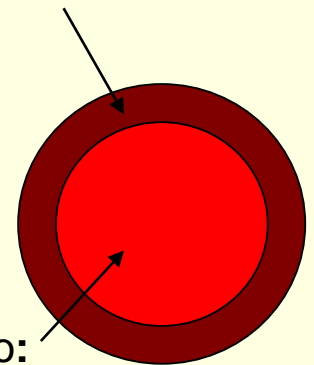
- u jezgru strukture **povećava žilavost** (sorbit), i
- **zadrži** površinska **tvrdoća**.

Konstrukcioni čelici se posle kaljenja podvrgavaju visokom otpuštanju (poboljšavaju se).

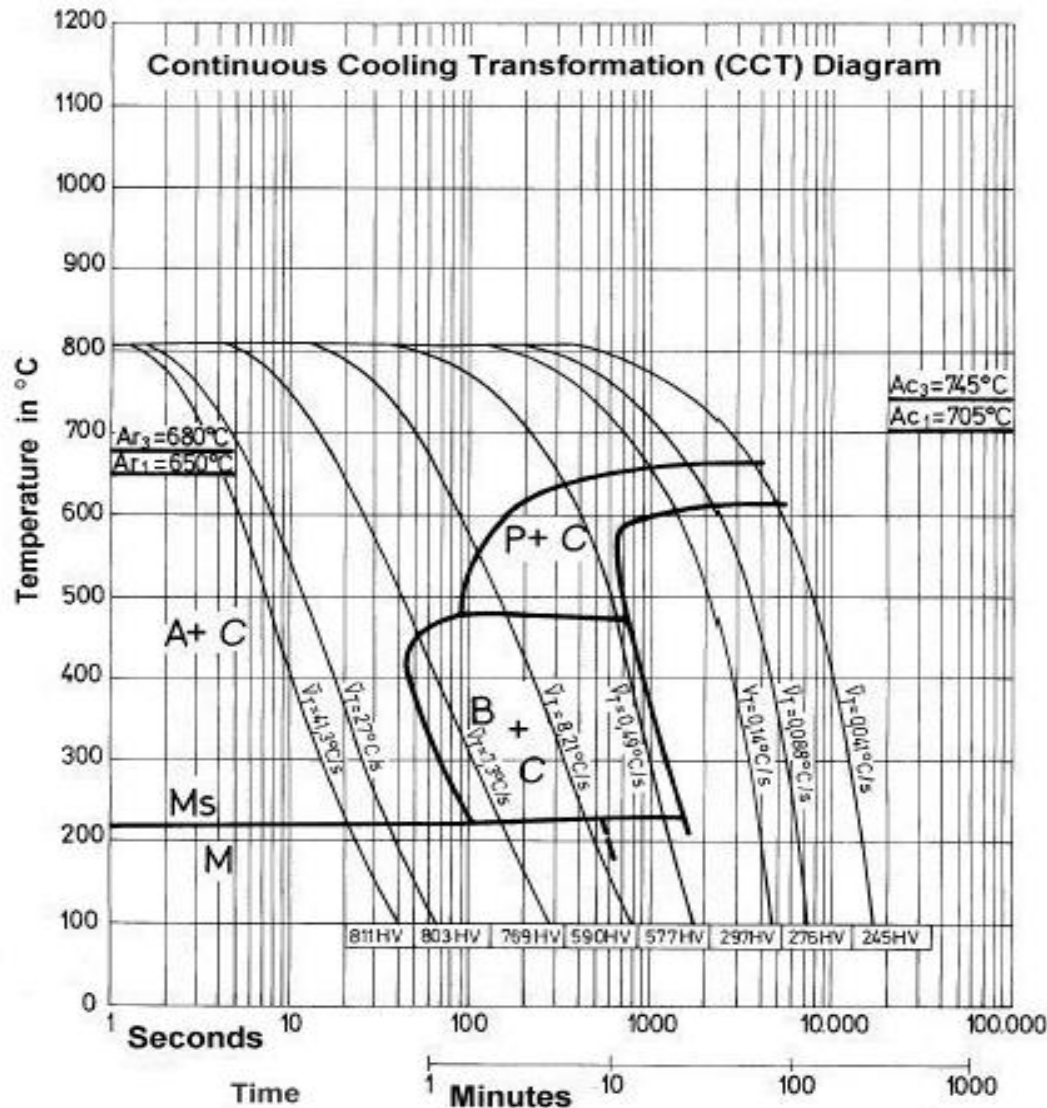
Površinski sloj: **visoka tvrdoća**

Jezgro: **velika žilavost**

CCT diagram (KH)

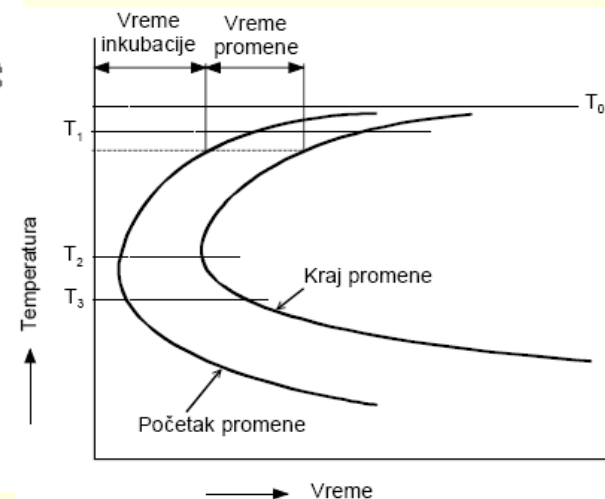
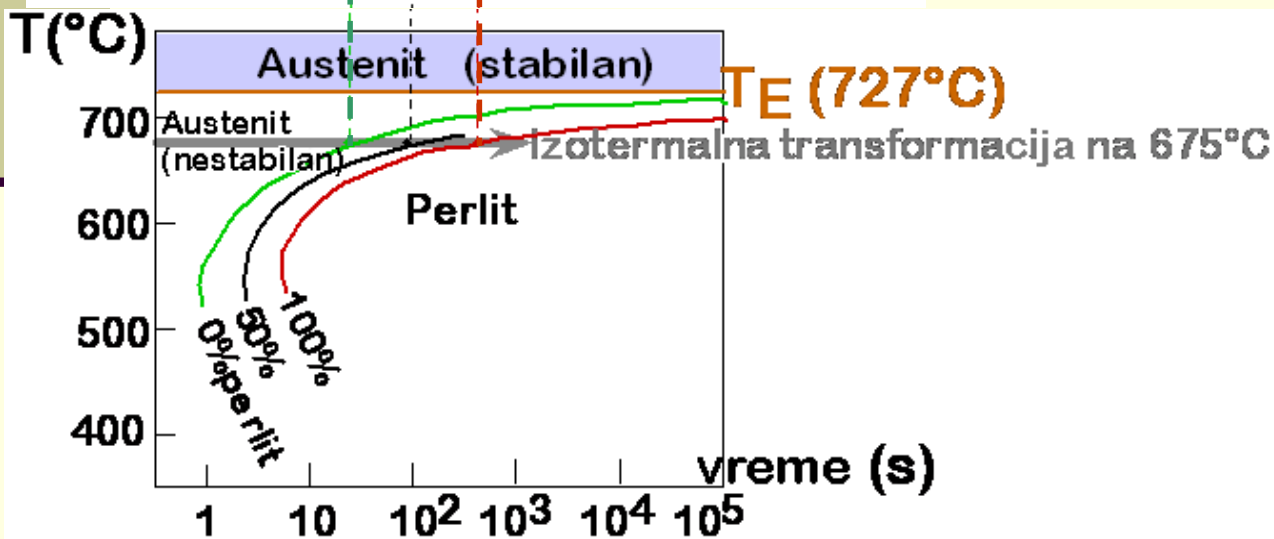
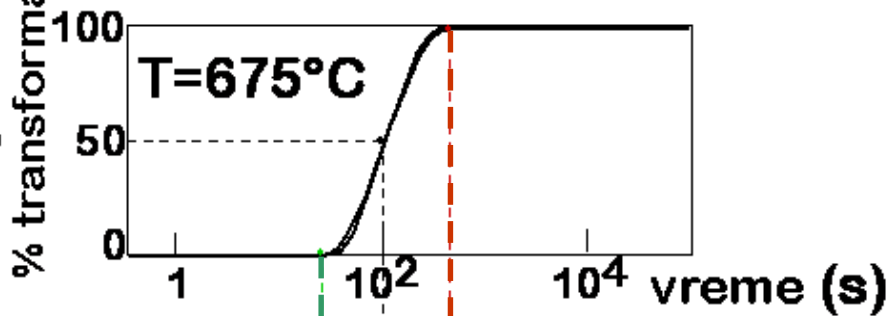
Continuous-Cooling-Transformation \equiv Dijagram KONTINUALNOG hlađenja γ

TTT dijagram (IR)

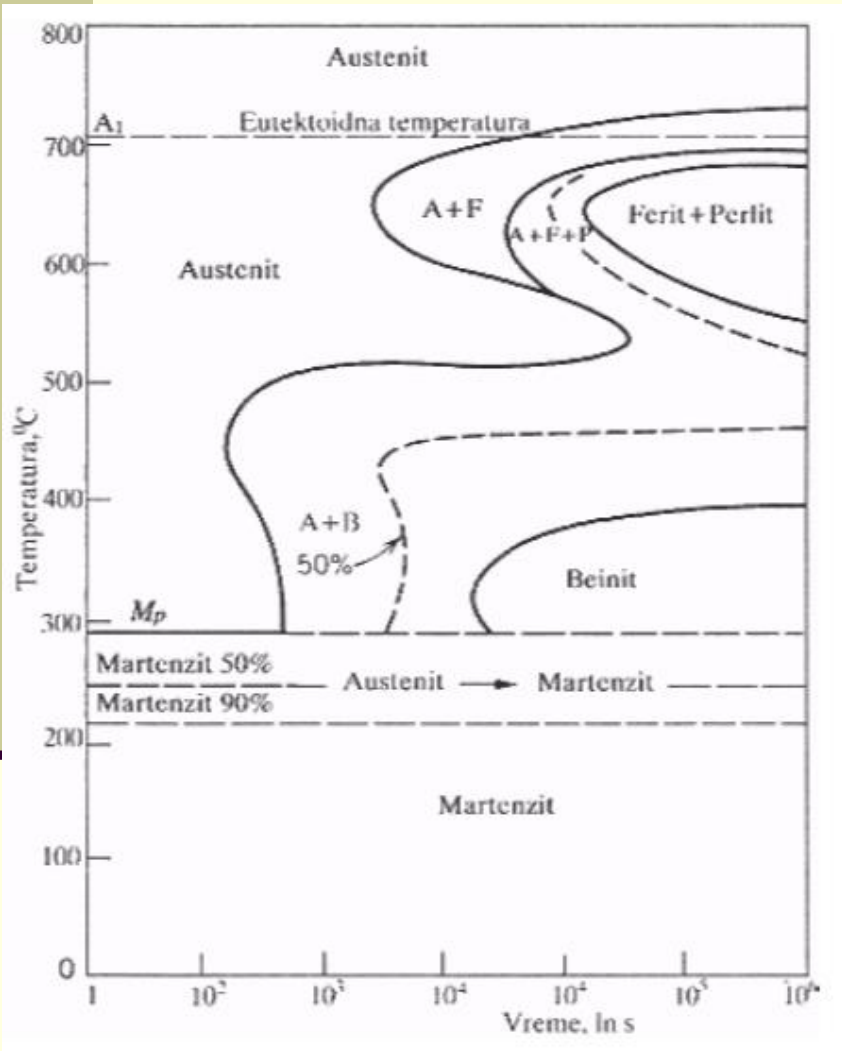
Time-Temperature-Transformation \equiv Dijagram **IZOTERMALNOG** razlaganja γ

- Fe-C sistem,
- $C_0 = 0,77\%C$; $T = 675^\circ C$

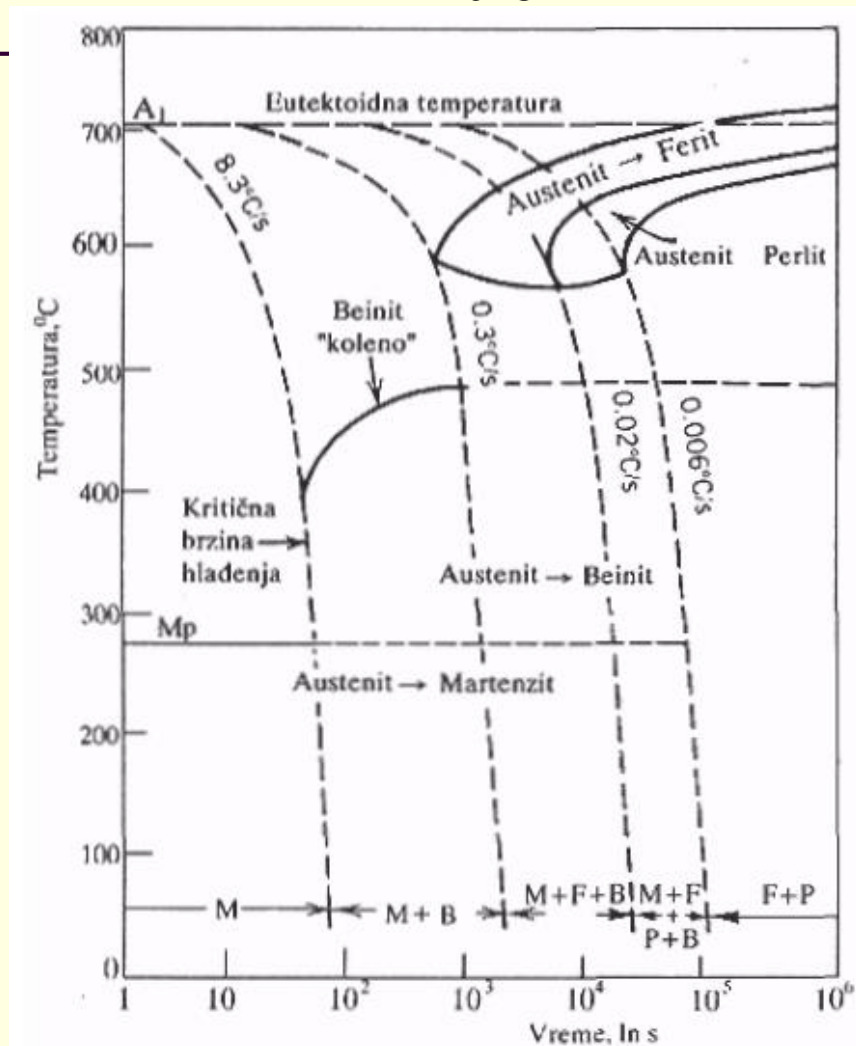

Uporedni prikaz TTT (IR) i CCT (KH) dijagrama za legirani (Cr, Mo) čelik

IR dijagram

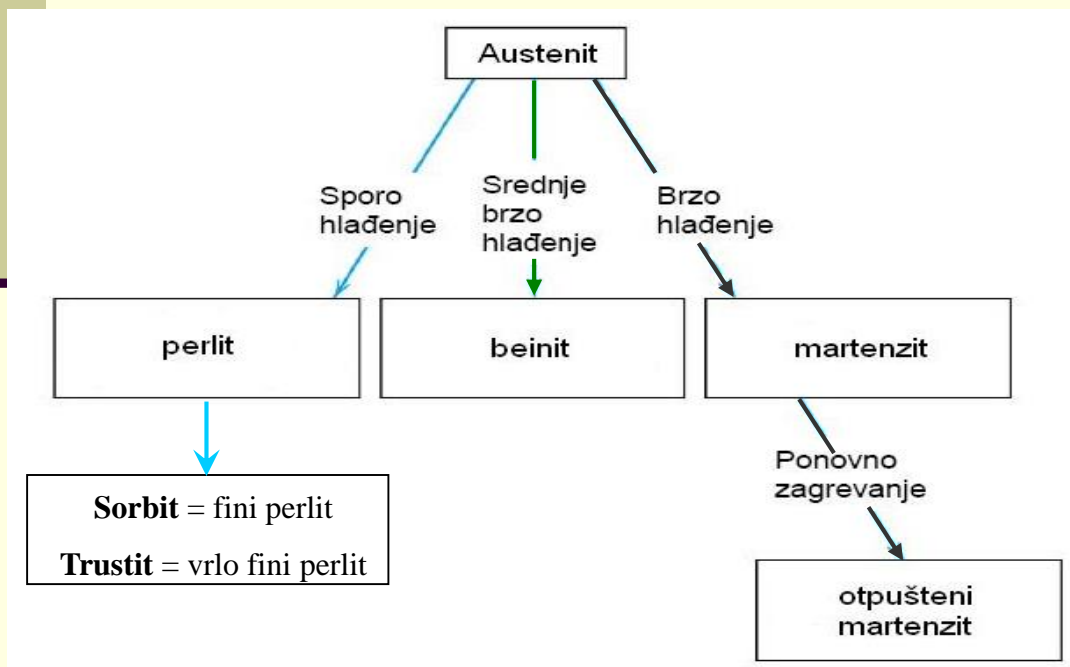

KH dijagram

transformacija austenita u zavisnosti od brzine hlađenja:

V_{hl} [°C/sec]	Struktura	Tvrdoća [HB]	Završene faze	
			potpuno	delimično
do 50	Perlit	150	1, 2, 3	/
50 - 70	Sorbit	300	1, 2	3
70 - 100	Trustit	400	1, 2	/
100 - 150	Beinit	500	1	2
150 - 180	Martenzit	650	1	/

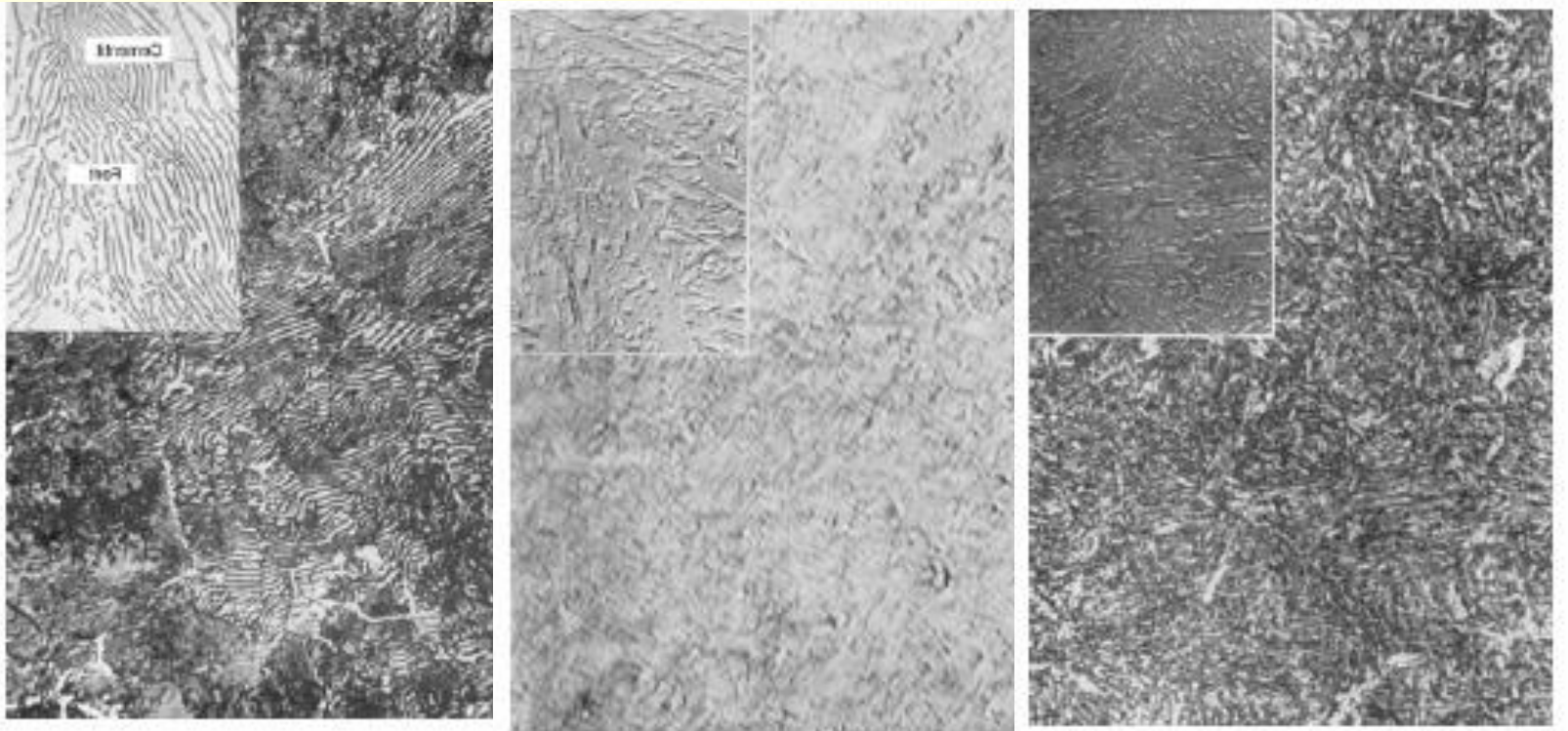

Napomena:

Fazne transformacije γ teku istovremeno:

1. promena rešetke Fe.
2. difuzija C.
3. rast cementita.

Perlit, Sorbit, Trustit

Perlit

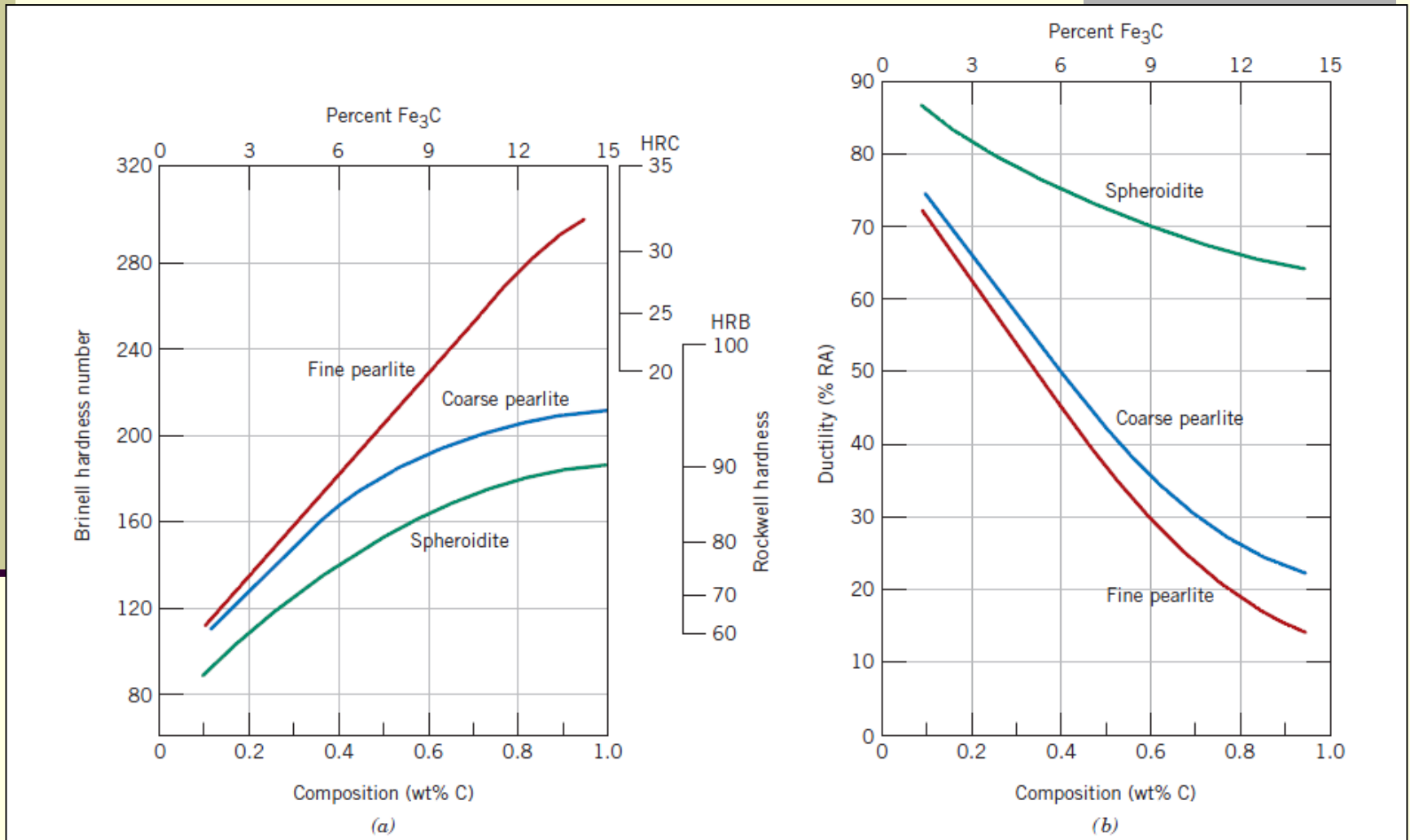
Sorbit

Trustit

Struktura	Rastojanje između lamela [μm]	Tvrdoća [HV]
Perlit	0,6 - 0,7	180 - 240
Sorbit	$\approx 0,25$	250 - 300
Trustit	$\approx 0,1$	≈ 400

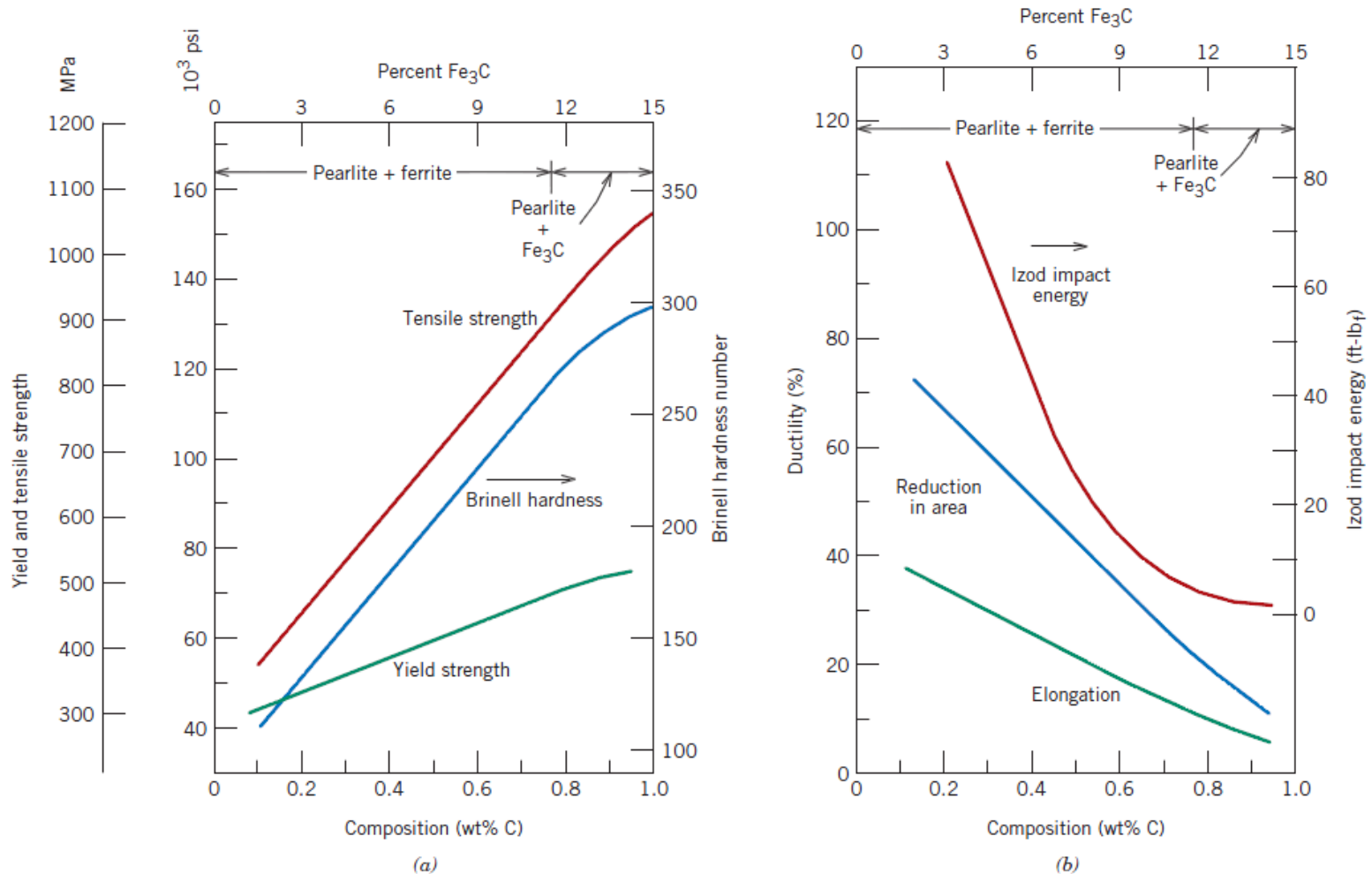
Mehaničke osobine u funkciji sadržaja C i vrste perlita

HB (a) i duktilnost (b)

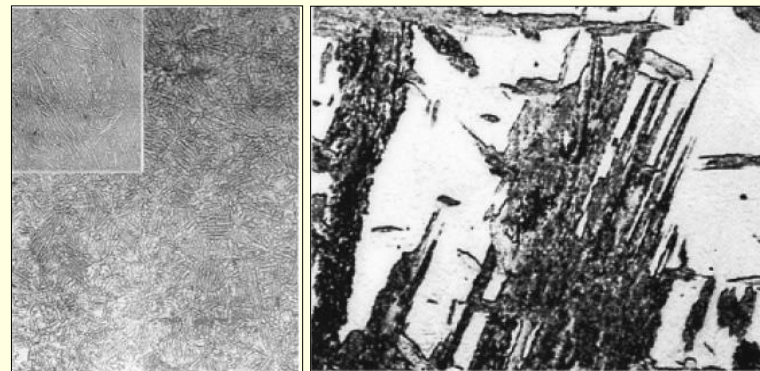
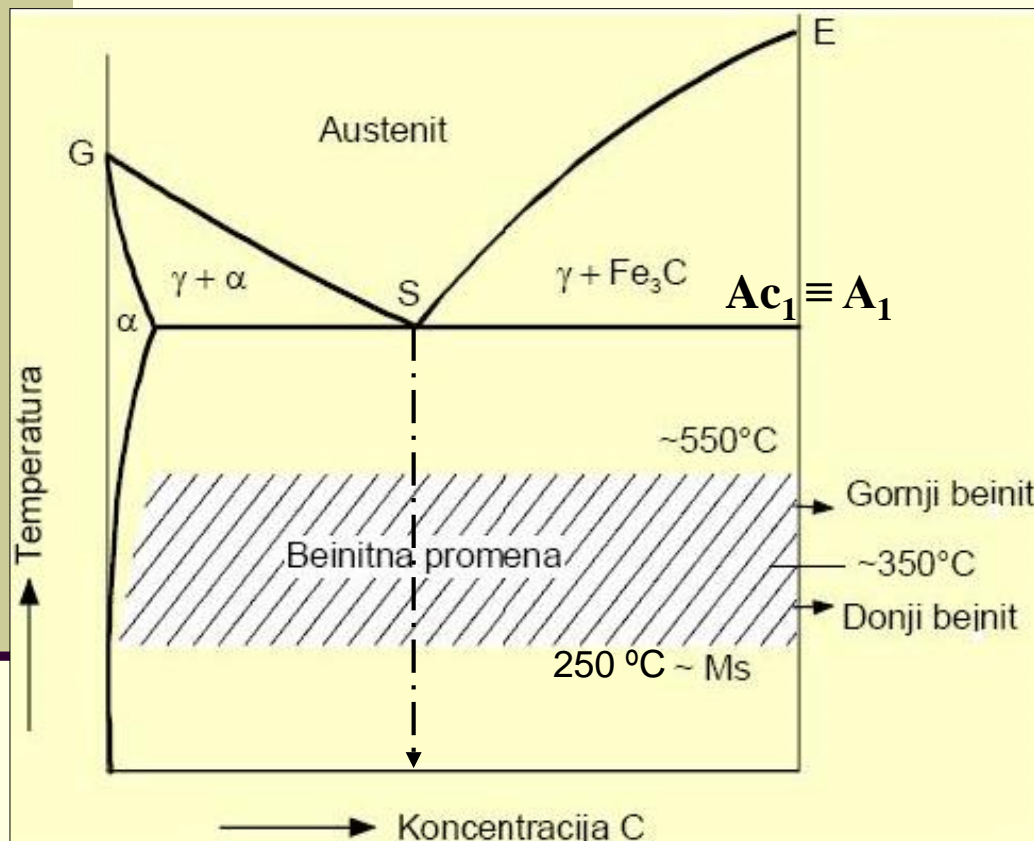

Mehaničke osobine u funkciji sadržaja C za fini perlit

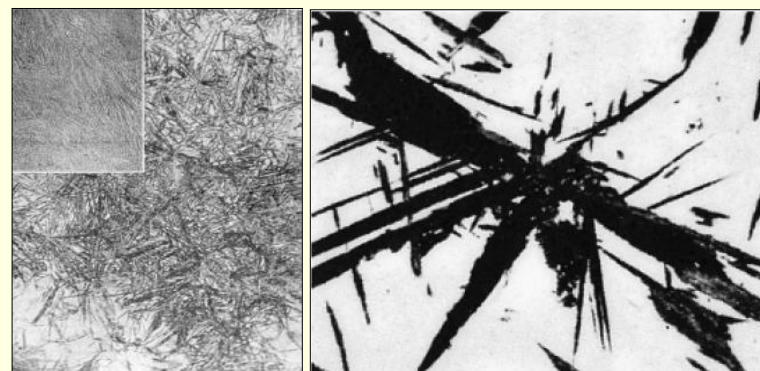
Re, Rm, HB (a) i A, Z, KV (b) u funkciji sadržaja C

2. Beinitna transformacija

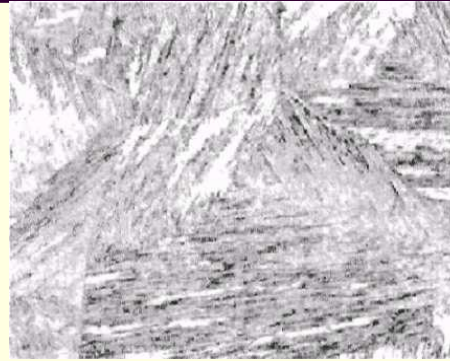
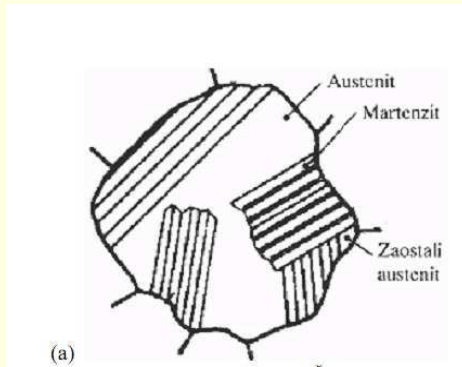

Gornji Beinit (perjasta struktura)

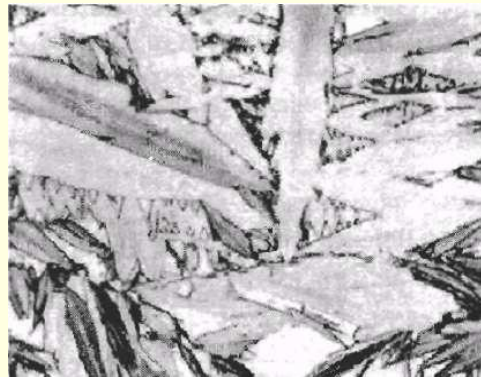
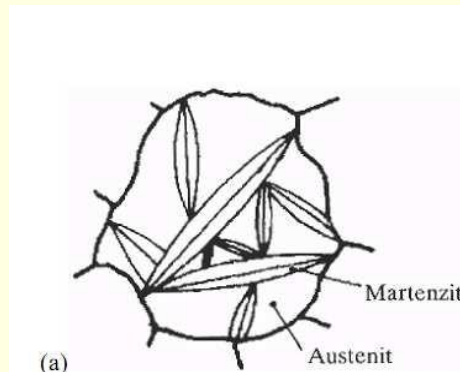

Donji Beinit (igličasta struktura)

Martenzitna transformacija- vrste martenzita

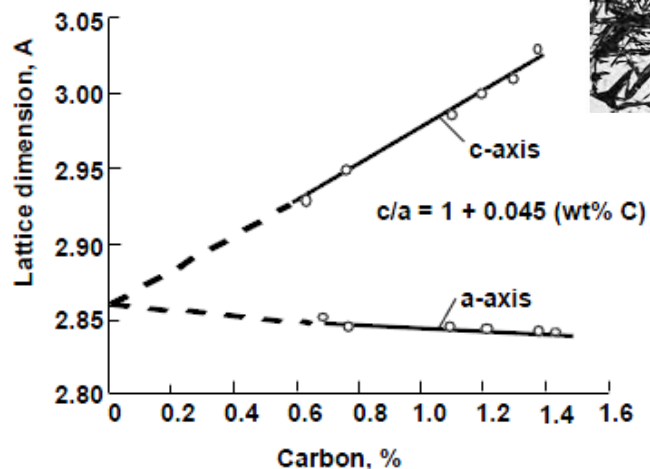
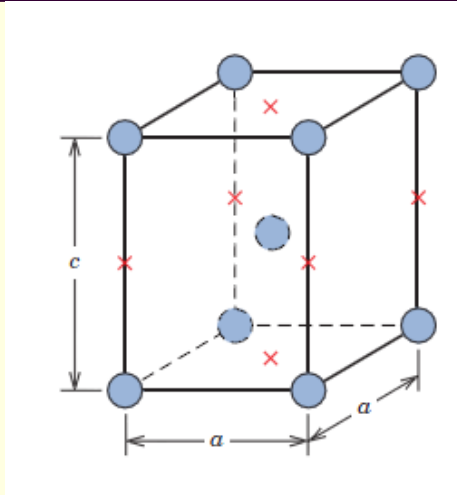

Mikrostruktura paketastog martenzita kod niskougljeničnog čelika, uvećano $\times 800$.

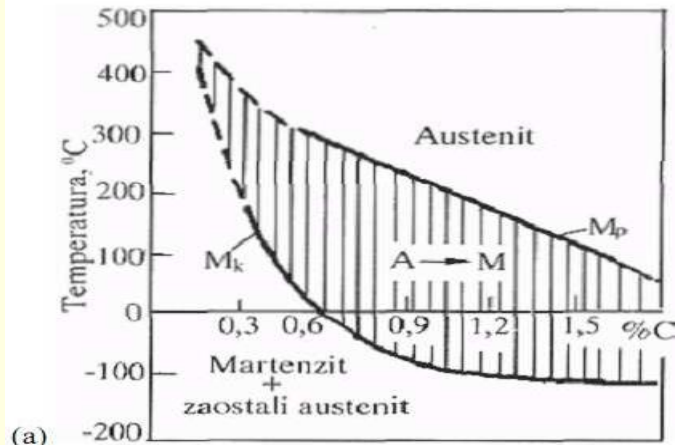

Pločasti kristali martenzita obrazuju se kod visokougljeničnih čelika ($> 0,8\% C$).

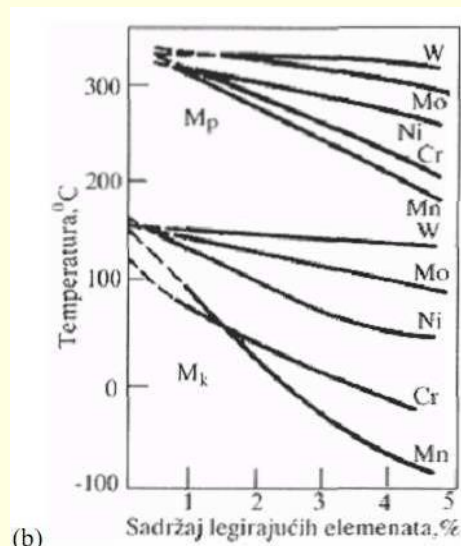
Tetragonalnost martenzita

a) Uticaj sadržaja ugljenika na M_p (M_s) i M_k (M_f)

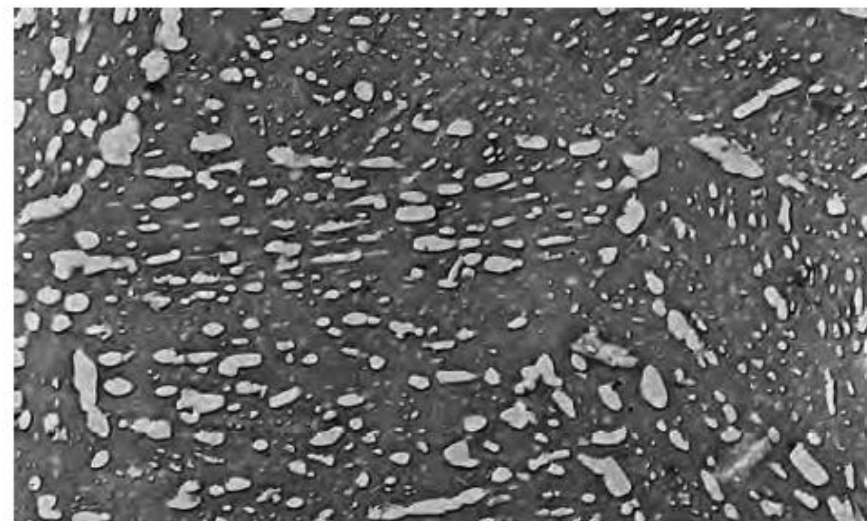
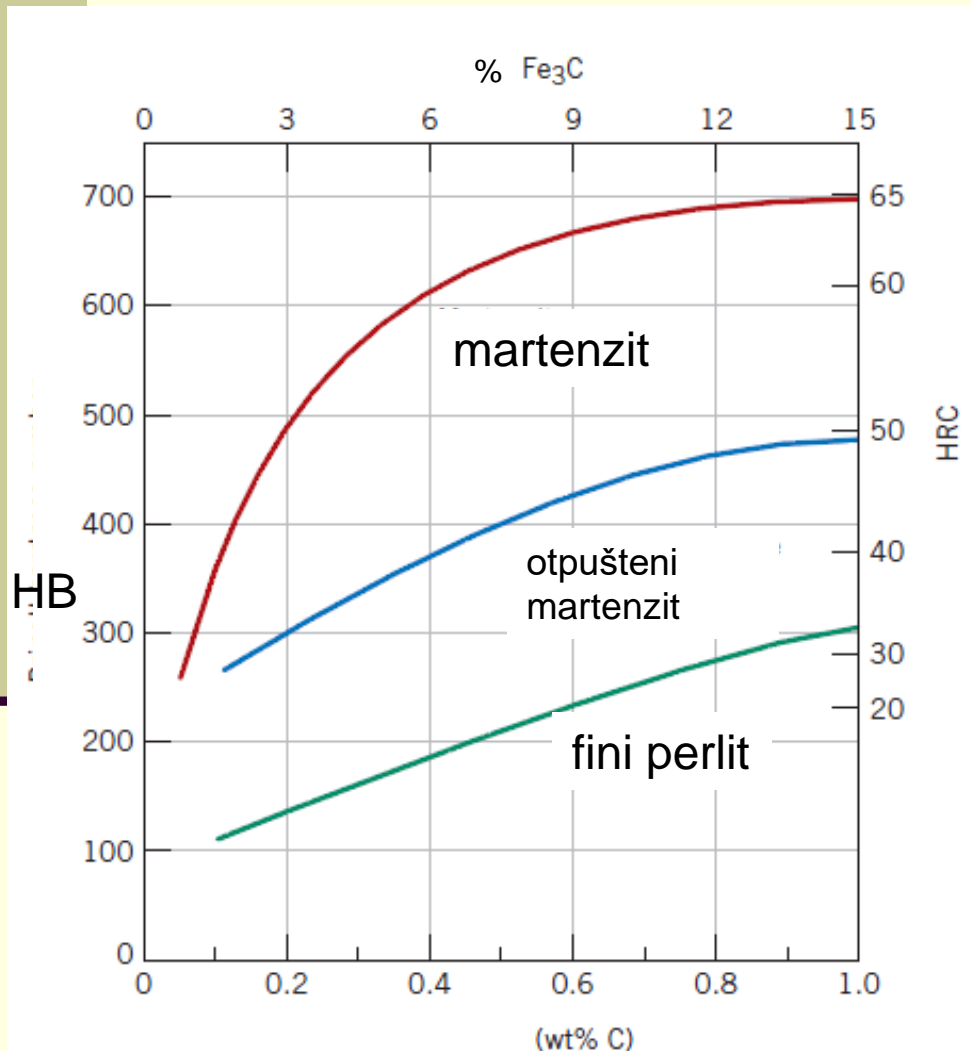
(a)

(b)

b) Uticaj legirajućih elemenata na M_p (M_s) i M_k (M_f)

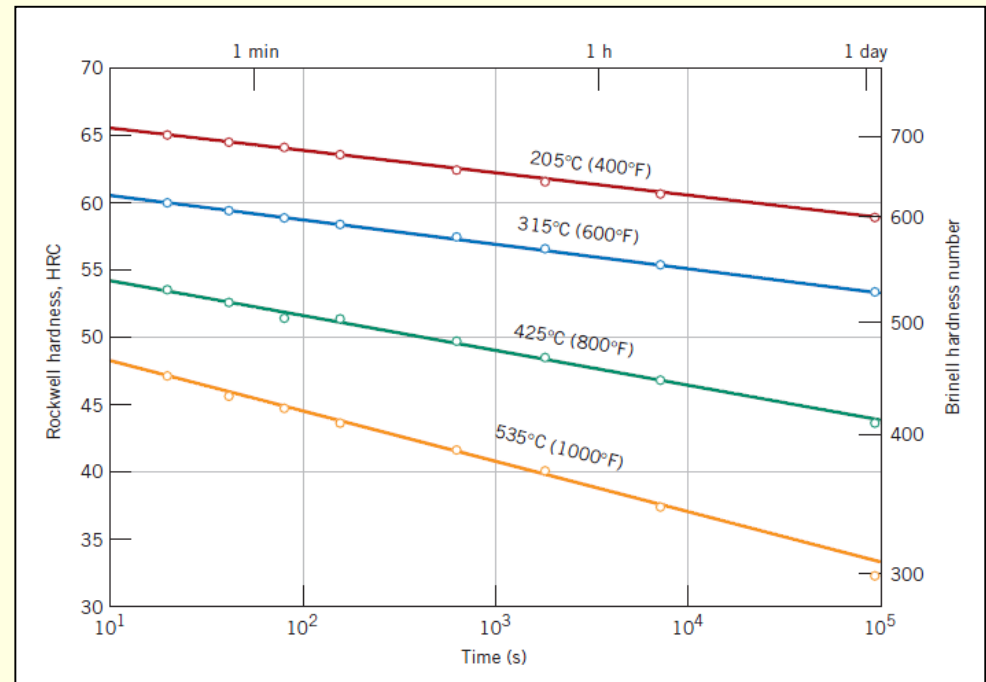
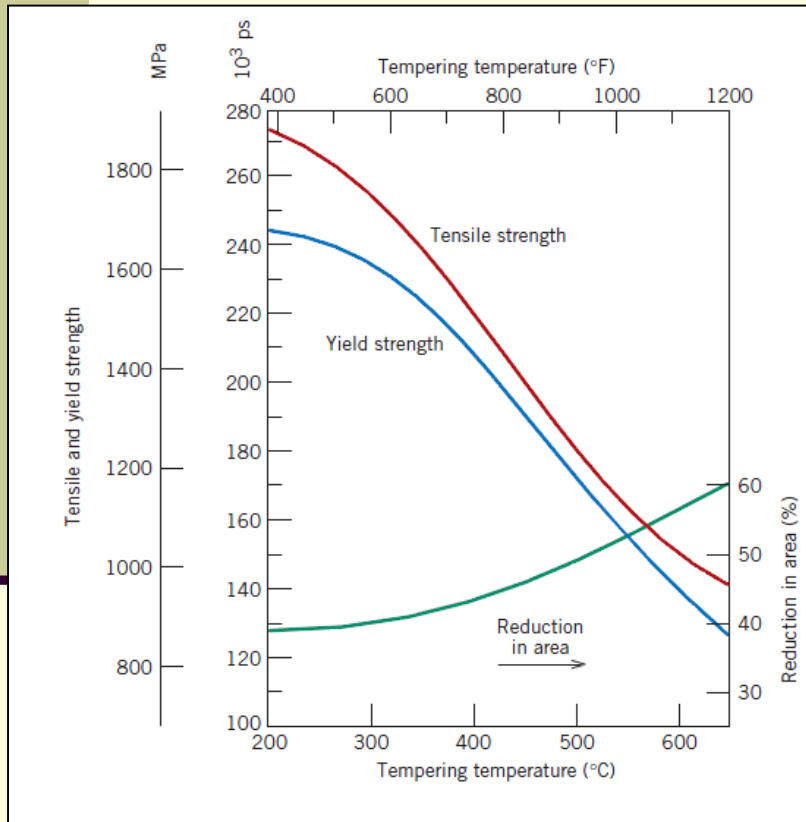
HB, HRC u funkciji sadržaja C i mikrostrukture

martenzit otpušten na 594°C
α' + Fe₃C čestice

Osobine otpuštenog martenzita

Martenzit (jedna faza) prelazi otpuštanjem u otpušteni martenzit (+ karbidi)

HRC u funkciji T i vremena otpuštanja martenzita

R_m, R_e, Z u funkciji T otpuštanja martenzita

Otpusna krtost

- Otpuštanje nekih čelika može da dovede do pada žilavosti što se naziva otpusna krtost – slabe granice zrna
- Čelici sklони otpusnoj krtosti sadrže značajne količine Mn, Ni ili Cr ali i u tragovima Sb (antimon), P, As (arsen), Sn (kalaj).
- Prisustvo ovih elemenata pomera prelaznu temperaturu ka višim T, tako da na sobnoj T izazivaju krtost čelika

Otpusna krtost

- Prsline od otpusne krtosti su interkristalne i ona se kreću po granicama bivših austenitnih zrna (povoljno mesto za segregaciju)
- Otpusnu krtost izbegavamo:
 - kontrolom hemijskog sastava (čistoća)
 - brzim prolaskom kroz opseg 375-575°C tokom hlađenja ili
 - zagrevanjem na oko 600°C i brzim hlađenjem

■ Hvala na pažnji 😊